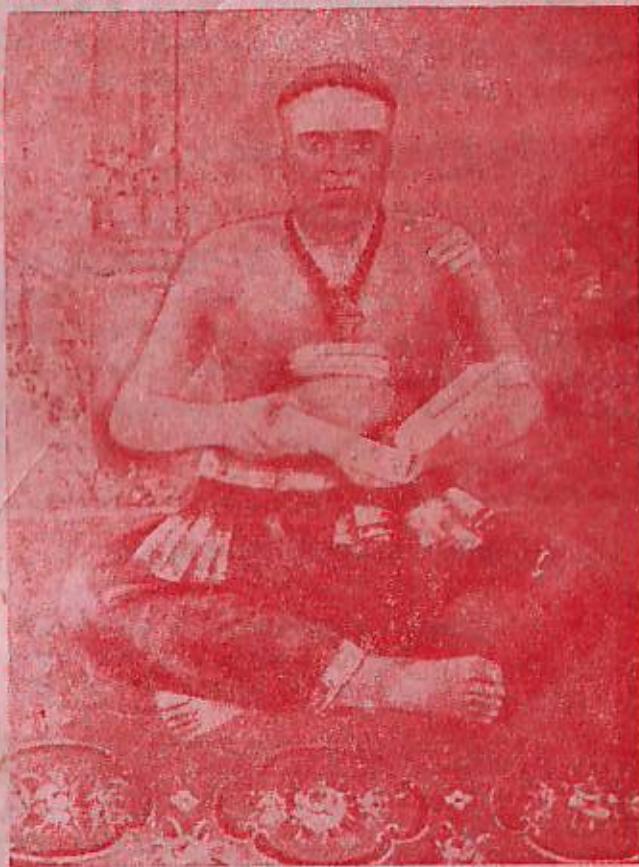

இந்தமஜோகி

கார்த்திகை - 1979

ஸ்ரீவர்ஷி ஆறுமுகநாவலர்

ஆத்மஜோதி

சீ. ஆத்மிக மாதவெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆஸயமே
-சுத்தானந்தர்

ஆசிரியர்: நா. முத்தையா

ஜோதி: 32 -சித்தார்த்தி ஞ கார்த்திகைமீ 1/2 - (17-11-79) கடர்: 1

பொருளாடக்கம்

காலைப் பிரார்த்தனை	—	1
நாவலருக்கு அஞ்சலி	—	2
நாவலர் நூற்றுண்டில் நாம் சாதித்தது என்ன?	—	3
நாவலர் பெருமானின் நல்ல கதைகள்	—	8
அருள்	—	11
கேள் மனமே கேள்!	—	12
அன்னம் பாலிய்புக்கு ஒரு மன்னவன் - சவாமி சர்வாதித்தானந்தா	—	17
ஸ்ரீமத் சவாமி சர்வாதித்தானந்தாஜீ மஹாஷ்ட் நினைவு	—	21
ஸ்ரீ சவாமி சிவானந்தரின் நன்னெறிக் கதை	—	24
கலியுக தர்மம்	—	25
ஐயம் தெளிதல்	—	29
சவாமி ராமதாஸ் அருளுரைகள்—38	—	31
மனிதரின் உணவு மாமிசமா மரக்கறியா?	—	34
சைவத் தமிழுலகை உய்வித்தவை நாவலரது....	—	38
இந்துமத வினாவிடை	—	39
ஆத்ம சிந்தனை	—	41
அருணகியாரும் வாதவுரடிகளும்	—	46

சந்தா நேயர்களுக்கு

அன்புடையீர்,

அன்பு வணக்கம்

தங்கள் கைகளில் கிடைக்கும் இந்தச் சுடர் 32 ஆவது ஆண்டு முதலாவது சுடராகும். கடந்த 31 ஆண்டு களாகச் சோதிக்குக் கிடைத்த அன்பர்களின் ஆதரவு எதிர்காலத்திலும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. ஓவ்வொரு அன்பர் இல்லத் திலும் ஜோதி சுடர்விட்டுப் பிர்காசிக்க வேண்டும் என்பதே எமது தலையராய் குறிக்கோள். ஓவ்வொரு சந்தா நேயரும் தத்தம் புதிய ஆண்டுச் சந்தா 15 ரூபாவை அனுப்பிவைப்பதோடு ஓவ்வொரு புதிய அங்கத்தவரை அறிமுகம் செய்துவைத்தால் ஜோதி யின் வளர்ச்சிக்கு மக்கத்தான் தொண்டுபுரிந்தவர்களாவீர்கள்.

ஆத்மஜோதி நிலையம்,

நாவலப்பிட்டி. (இலங்கை)

நா. முத்தையா

காலைப் பிரார்த்தனை

பெருங்கருணைக் கடவுளே! சென்ற இராத்திரியிலே தேவரீர் அடியேனைக் காத்து அருளும். அடியேன் பாவங்களைச் செய்யாவண்ணம், அடியேனைத் தடுத்து ஆட்கொண்டு அருளும். அடியேன் முன்படித்த பாடங்களும், இனிப்படிக்கும் பரடங்களும், அடியேன் மனதிலே எந்தநாளும் தங்குப்படி அருள் செய்யும்.

மாலைப் பிரார்த்தனை

மகாதேவரே! அடியேன் செய்த பாவங்களை எல்லாம் பொறுத்து அருளும்; இந்த இராத்திரியிலே அடியேனைக் காத்து அருளும். அடியேன் தேவரிரை அறிந்து, தேவரிருக்குப் பயந்து, தேவரிரமேல் அன்பு வைத்துத் தேவரிரைத் துதித்து வணங்கும்படி செய்தருளும். அடியேன் இறக்கும்பொழுது தேவரிரை மறவாத தியானத்துடனே, தேவரிருடைய பாதத் திலே சேரும்படி அருள் செய்யும்.

-யாழ்ப்பானத்து ஆறுமுகநாவலர்

காலை மாலைப் பிரார்த்தனை

அருட்பெருஞ் சோதி! தனிப்பரம் பொருளே!

அடியருக்கருளும் ஆனந்த தேவே!

உன் அடிமலர் இளைக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம்.

உனதன்டப்படப்பில் அடிமையின் நிலைமை அனுவிலும் அனுவை அறைதலும் அதிகமே; ஆயினும் எமை நீ அன்னையைப் போல அன்புடன் பேணி அருள்புரிகின்றன; இன்னமும் எங்கள் தம் இருவினை நீக்கி இன்னருள் புரிந்து நன்னயம்பெருகும் நலம்பல தருவாய். பூர்த்தியளித்திடும் முதல்வா! எம் தம் சித்தம் திருத்திச் சிர்பெறச் செய்வாய்! தீய செயல்கள் திரிதலாவும் யாம் செய்யாதிருக்கத் திருவருள் பயிவாய்! பிறப்பெனும் பெருநோய் பிடித்திடாதெமக்குச் சிறப்புடன் மற்றி சிருடன் அருளே.

-இந்தியா-கே. ஆறுமுகநாவலர்

நாவலருக்கு அஞ்சலி

கார்த்திகைமா தத்துமகங் காசினிக்குச் சைவநிலை
சேர்திப் பரமயன்சேதித்துச் — சீர்த்திமிக
மேவுதமிழ் தந்தகந்த வேணல்லூ ராறுமுக
நாவலரீ டுற்றிரு நாள்.

— திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

தேவரச மெய்ந்தாற் றிறப்பலவு மாருயிருக்
காவலினுற் போதித்த வாறு முக — நாவலரை
சீர்முகத்தைக் கண்டவர்க் கெண்டிரைப் பூ மண்டலத்தில்
யார்முகத்தைக் காண்ப தினி.

— திரு. அ. சிவசம்புப் புலவர்

ஆறுமுக நாவலனை ஆருமுண ராப் பொருளைத்
தேறுமுகங் கொண்டு தெளிந்தானை — ஆறுமுகம்
என்றிருக்க ஓர்முகமும் எங்களுக்குத் தோற்றுமற்
சென்றெனித்தா எந்தோ சிவா.

— திரு. பு. முருகேசபிள்ளை

நெயலிரோ வையகத்தீர் நாவலன்றுன் போயினனைன்
றையனவன் முத்தி யடைந்தனாலு — மெய்யே
நலமடைந்தா னென்றே நனிமகிழ்க் யாரும்
பல புலம்பி யென்னே பயன்.

— திரு. சிவசங்கர பண்டிதர்

தேறுமுது சர்வகலை தேந்த ஸ்ரீலஹ்ரீ
ஆறுமுக சாமியே யப்பனே — கூறுமுதற்
சற்குருவே சீனியே சர்க்கரையே கற்கண்டே
இக்குவல யம்பிடுத்த தேன்.

— திரு. க. நமச்சிவாயிப்பிள்ளை

வன்றெண்டன் நாவலர்கோன் வாழ்வா வதுமாயம்
என்றுரைத்த தேவாரத் தின் மொருளை-நன்றியுடன்
சிந்தை செய்தேன் நாவலனே சேர்ந்தாய் நீ என்பதனாற்
புந்திநொந்து துக்கமிக்க போது

— திரு. சி. செந்திநாதையர்

நாவலர் நாற்றுண்டில் நாம் சாதித்தது என்ன?

ஆசிரியர் அவை

நாவலர் என்றதும் தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்
நேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இரா. நெடுஞ்செழியன்
அவர்களை நோக்கி ஒடுகின்றது இன்றைய இளைஞரின்
உள்ளம். அந்த அளவுக்கு நாவலர் பெருமானை நாமும்
உணர்ந்து கொள்ளவில்லை; எமது இளையசந்ததியினருக்கு
அறிமுகமும் செய்துவைக்க வில்லை. கலைக்களாஞ்சியத்தைப்
பார்த்து ஆறுமுக நாவலரை அறிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு
நமது இளைஞருடைய தமிழ்ப்பக்தியும் சமய உணர்வும்
முன்னேறியுள்ளது.

நாவலர் பெருமானை ஐந்தாங்குரவர் என்று அழகாக
நாவிலே அச்சிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் கிழக்கு மாகாணத்
தில் உள்ள தமிழர்களிலும் மலையகத்திலுள்ள தமிழர்களிலும்
எத்தனைபேர் நாவலர் பெருமானை அறிந்துள்ளார்கள்! எத்தனை சங்கங்கள் நாவலர் பெருமானின் குரு
பூஜையைக் கொண்டாடுகின்றனர். சுவாமி விபுலானந்த
ருடைய தினத்தை வடமாகாணத்தில் எத்தனை சங்கங்கள்
நினைவுகூர்ந்துள்ளன? இந்த அளவுக்கு எமதுபிரதேச உணர்வுகள்
தலைதூக்கி உள்ளன.

நாவலர் பெருமான் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கென்று
பாலபாடங்கள் எழுதியதன் பின்பு, எத்தனையோ வாசிப்புப்
புத்தகங்கள் தோன்றி, இருந்த இடமும் தெரியாதுமறைந்து
விட்டன. நாவலர் எழுதிய இரண்டாம் பாலபாடத்திலுள்ள நீதிவாக்கியங்களும் நீதிக்கதைகளுமே மனித
வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டப் போதியனவாகும். இரண்டாம் வகுப்பு மாணவன் நல்ல விடயங்களை மனதில் பதித்து
கொள்வதற்கும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில்

உள்ள இரண்டாம் வருட மாணவர்கள் நல்லனவற்றை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், இரண்டாம் வகுப்பு ஆசிரியர் நல்லாசிரியனுய் வாழ்ந்து காட்டுவதற்கும், பல்கலைக்கழக சுப் பேராசிரியர்களில் இரண்டாந்தரத்தினர் தம்மை முதலாந்தரத்தினர் ஆக்கிக் கொள்வதற்கும் நாவலர் பெரு மானின் பாலபாடம் இரண்டாம் புத்தகம் ஒன்றே போதியது.

இடைக்காலத்திலே தமிழ்க் குழந்தைகளின் தமிழ் அறிவும் சமய உணர்வும் மேலேஉள்ளவர்களை நோக்கிச் செல்லாமல் தடுக்கப்பட்டு, கீழே இருப்பவர்களை நோக்கிச் செல்லுங்கள் என வாசினைப்புத்தகங்கள் மூலம் வழிநடத்தப் பெற்றுவிட்டார்கள். நாவலர் பெருமான் தம்முடையவாழ் நாளில் தனித்து ஒருவராக நின்று கொண்டே மொழிக்கும் சமயத்திற்கும் ஒரு திருப்பு மையத்தை உண்டாக்கினார்.

இந்த நூறுண்டு காலத்திலே; நாவலர் பெருமானுக்குப் பின்பு மேல்நோக்கிய திருப்புமையை ஏற்பட்டுள்ளதா? என்றால், இல்லை என்றே கூறவேண்டியுள்ளது. ஆனால் கீழ் நோக்கிய திருப்பு மையங்கள் பல ஏற்பட்டுள்ளன. வர்பெருமான் மறைந்து நூறுண்டுகளாக செய்யப் பட்ட பல நூல்கள் அச்சவாகனம் ஏற்றுமலே இருக்கின்றன. அக்கையெழுத்துப் பிரதிகளையோ, ஏட்டுப்பிரதிகளையோ கண்காட்சியில் இடம்பெறச் செய்யத் தக்கதாக நாம் முயற்சிக்கவேண்டும்.

சமீம் முழுவதிலும் பரந்திருக்கும் தமிழர்களுக்கே நாவலர்பெருமானைப்பற்றி நன்கு அறிந்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. தமிழகத்திலும் இன்று மேடைப் பேச்சில் வல்லவர்களாகக் கருதப்படுவர்களில் ஒரு சிலரே ஈழநாட்டுக்கு வரும் காலங்களில் நாவலர் பெருமானை நினைவுக்குருகின்றார்கள் என்றால், அதில் எவ்வித பொய்யும் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். நாவலர் நூற்றுண்டு விழாச்சபையினருக்கு இதில் பெரும் பொறுப்பு உள்ளது. உலகு எங்கனும் உள்ள தமிழர்கள் நாவலர் பெருமானை அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதோடு

உலகப் பெரியார் வரிசையில் நாவலர் பெருமானை அறிமுகம் செய்துவைக்கவேண்டிய பெரும் பொறுப்பும் ஏற்பட்டுள்ளது.

தற்போது இலங்கையில் கல்வி மந்திரியாக இருப்ப வர்கள் சமய உணர்வோடு சமரச மனோபாவழும் உடைய வர்கள். நாவலர்பெருமானின் பாலபாடங்களைப் படிப்பதால் எதிர்காலத்தில் நல்லதொரு சமுதாய மாற்றம் ஏற்படும் என்பதனை விளங்கவைத்து அப்பாலபாடங்களை உப பாடப்புத்தகங்களாகவாவது வைப்பதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்த ஆண்டில் நடைபெறவிருக்கும் உலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டிலே நாவலர் பெருமானுடைய படைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு கண்காட்சியும் ஈழத்துப் படைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு கண்காட்சியும் இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும். ஈழத்திலுள்ள புலவர்களால் ஈழத்துப் பட்ட பல நூல்கள் அச்சவாகனம் ஏற்றுமலே இருக்கின்றன. அக்கையெழுத்துப் பிரதிகளையோ, ஏட்டுப்பிரதிகளையோ கண்காட்சியில் இடம்பெறச் செய்யத் தக்கதாக நாம் முயற்சிக்கவேண்டும்.

நாவலர் பெருமானைப் பற்றிய ஆய்வு நூல் ஒன்று தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டில் வெளியீடு செய்தால் எதிர்காலத் தமிழருக்கும் அது மிகப்பயனுள்ளதாக இருக்கும். நாவலர் பெருமானுடைய பணி தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு மலையகம் ஏற்ற இடமாக அமைந்துள்ளது. நாவலர் பெருமான் இன்று பிறக்க நேர்ந்தால் மலையக மக்கள் மத்தியிலே தான் பிறந்து தொண்டு-செய்யவிரும்புவார்.

கல்வியறிவிலும் சமய அறிவிலும் பின் தங்கி இருக்கும் மலையகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே கல்வி விருப்பையும் சமய உணர்வையுந் தூண்ட வேண்டிய கடமை ஒவ்வொரு தமிழ் மக்களுஞ் சார்ந்ததாகும். நாவலர் பெருமானை நினைவு கூருமுகமாக மலையகத்திலே தோட்டத்

ஆத்மஜோதி

தோறும் நாவலர் பெருமானுடைய பெயராலேயே வாசிக்க சாலைகளை ஏற்படுத்தி நாவலர் பெருமானுடைய நூல்களை இடம் பெறச் செய்தால் பெரிய தொண்டாகும். பல பாடசாலைகளில் உள்ள நூல் நிலையங்களில் நாவலர் பெருமானுடைய நூல்களைக் காணுதல் குதிரைக் கொம் பாக இருக்கிறது. நாவலர் பெருமானுடைய பிரதிமைப் படங்கள் வாசிக்காலை தோறும்பாடசாலைகள்தோறும் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும்.

நாவலர் பெருமானுடைய பெயரால் கல்விநிதி ஒன்று ஏற்படுத்தி அதனை நிரந்தர வைப்புப் பண்மாக வைத்து அதிலிருந்து வரும் வட்டியைக் கொண்டு ஒவ்வொரு மாகாணத்திலிருந்து ஒவ்வொரு குழந்தைக்காவது புலமைப் பரிசில் வழங்கலாம். இந்நூற்றுண்டை முன்னேடியாக வைத்துக்கொண்டு தமிழும் சமயமும் வளர நாம் ஆவன செய்தல் வேண்டும். நாங்கள் சமயத்தின் பெருமைகளைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, மக்களைச் சமய வாழ்க்கை நடத்துமாறு தூண்டத் தவறி விட்டோம். சமயம் உதட்டளவிலேதான் உண்டு, உள்ளத்திலே சமய வாழ்க்கை செல்லவில்லை.

கடவுளைப் பற்றி அறிந்து கொண்டிருக்கிறோமே தவிர,
கடவுளை அநுபவிக்கத் தவறி விட்டோம். கடவுள் அறிவுப்
பொருள் அல்ல, அவர் அநுபவப் பொருள். மனிதவாழ்க்
கையிலிருந்து சமயம் பிரிந்து வெகுதூரம் சென்று விட-
தது. வாழ்க்கையே, சமயம். சமயமே; வாழ்க்கை என்-
பதை என்றைக்கு மக்கள் உணருகிறார்களோ அன்றைக்
குத்தான் மனிதசமுதாயத்தில் நாம் மனிதப் பண்பாட்
டைக் காண முடியும். ஆண்டில் ஒருமுறை ஒரு நாளைக்கு
நாவல்லரை ஐந்தாங்குரவராக வைத்துக் குருடுஜை செய்து
விட்டு அடுத்த ஆண்டுக் குருடுஜை வரும் வரைக்கு ம்
மறந்து விடுகின்றோம்.

நாவலர் பெருமானுடைய படத்திற்குத் தீபாராதனை செய்து அவரைத் தெய்வமாக்கிவிட்டு அவர் சமூகத்திற்குச் செய்த சேவைகளை நினைவுகூரத்தவறி விடுகின்றோம். அவர்செய்த சேவையில் ஆயிரத்தில் ஒன்றையாவது நாம்

ಅತ್ಯಂಜೋತಿ

செய்யமுடியாதா? நாவலர் தனி ஒரு மனிதரல்ல; அவர் ஒரு ஸ்தாபனம். அவர் தனி ஒருவராக இருந்து செய்த சேவையில் நூற்றில் ஒரு பாகத்தைத்தானும் இன்றைய ஸ்தாபனங்களால் சாதிக்க முடியவில்லையே!

நாவலர் பெருமானின் பின்வரும் உபதேசங்கள் நமது வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்துவதாக!

“ நேற்றைக்கு உள்ள எனப்பட்டான் இன்றைக்கு இலன் எனப்படுதல் கண்டும், உன்றயிர்க்குப் பயன் படுவனவற்றைச் செய்யாது, வீண் நாட்கழிப்பது, ஜயையோ எவ்வளவு அறியாமை! நாவை அடக்கி விக்கல் எழும் போது, ஒன்றைசெய்தலே அன்றிச் சொல்லலுங் கூடாமையாலும், அது இன்ன காலத்தில் வரும் என்று அறிதல் இயலாமையாலும் மோட்சத்திற்கு ஏதுவாகிய புண்ணியத்தை விரைந்து செய். நாம் சிற்றறிவு சிறு தொழில் உடையோம். ஆதலால், முற்றறிவுமுற்றுத்தொழில் உடைய கடவுளை வணங்கி அவருடைய திருவருள் வசமாய் நிற்பின் அன்றி, பாவபுண்ணியங்களை உள்ளபடி அறிதலும், பாவங்களை ஓழித்துப் புண்ணியங்களைச் செய்தலும், நம்மால் இயலாவாம். ”

A decorative horizontal border consisting of a repeating pattern of stylized, symmetrical floral or geometric motifs, possibly representing stylized leaves or petals arranged in a circular or fan-like pattern.

சுழுத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

திருவாசக மடம் - திருக்கேதீச்சரம்.

திருக்கூட்டத்தினர் வருடா வருடம் எடுக்கும் திருவாசக விழா வழிமைபோல் நடைபெறத்திருவருள்பாலித்துள்ளது. விழா இம்முறை 24-12-79 ஆரம்பமாகி 2-1-80இல் நிறைவேறும். விசேட மகாநாடு 30-12-79 சிவபூரை மகாநாட்டுடன் ஆரம்ப மாகி 1-1-80இல் முடிவடையும். இதில் இலங்கையின் பேரறிஞர் கள் யங்குபற்றுவார்கள். அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

நாவலர் பெருமானின் நல்ல கதைகள்

எந்த உயிரையும் கொல்லாத ஒரு சந்தியாசி ஒரு ஏரிக்கரைமேலே போனார். போகும்போது ஒரு செம்பட வன் அந்த ஏரியிலே மீன் பிடித்தான். சந்தியாசி செம் படவளைப் பார்த்து “ஐயா நீ எப்போது கரைஏறுவாய்?”, என்றார். “ஐயா, என் பறி நிரம்பினால் கரை ஏறுவேன்” என்றான்.

* * *

இரண்டு மல்லக செட்டிகள் ஒருவரோடு ஒருவர் மல் யுத்தம் பண்ணினார்கள். ஒருவன் மற்றவனைக் குப்புறத் தள்ளி, புரட்டிப் புரட்டி உதைத்தான். உதையுண்ட வீரன் எழுந்து நின்று, ஐங்களைப் பார்த்து, “ஆனால் என்ன! என் மீசையிலே மன்படவில்லை” என்று மீசையை முறுக்கினான்.

* * *

ஒரு மனிதன் ஒரு மகாராசனைப் பார்த்து, “நீர் எனக்கு ஆறுமாசம் நல்ல போசனம் தருவீராகில் பின் ஒரு மலையை எடுப்பேன்” என்றான். அவன் இவனுக்கு அப்படியே நல்ல ஆகாரம் கொடுத்தான். பின் மலைக்குச் சமீபத்திலே அழைத்துக் கொண்டுபோய் “இதை எடு” என்றான். அவன் “நீங்கள் எல்லோரும் எடுத்து என் தலை மேலே வைத்தால் எடுக்கிறேன்” என்று சொன்னான்.

* * *

செலவுகாரனுகிய ஒரு உத்தியோகத்தன் ஒரு செல்வனைக் கடன் கேட்டான். “திரும்ப நீ எப்படிக் கடன் தீர்ப்பாய்” என்றான். “என் சம்பளத்திலே மாதந்தோறும் சேர்த்துத் தருவேன்” என்றான். இதற்கு முன்னே தானே நீ இப்படிச் சேர்த்துக்கொள்ளலாகாதா என்றான். “தெரியாமலே இருந்துவிட்டேன்” என்றான்.

“ஆனால் நான் தெரிவிக்கிறேன்; எப்படியெனில் கடன் தரமாட்டேன்; போ” என்றான். பின் பண்டு சேர்க்கத் தொடங்கினான்.

* * *

ஒரு குருதம்முடைய சீடனுக்கு ஞானங்கள் உபதே சித்தார். உபதேசிக்கும்போது, சீடன், தன் வளையிலே நுழையப்போகும் எல்லையைப் பார்த்து அதன் மேலே நினைப்பாக இருந்தான். குரு உபதேசித்தவுடனே “சீஷா, எல்லாம் நுழைந்ததா?” என்றார். சீஷன், “எல்லாம் நுழைந்தது, வால் மாத்திரம்தான் நுழையவில்லை” என்றான். மூடர்களுக்குச் சொல்லும் புத்தி இப்படி யே இருக்கும்.

* * *

ஓராசிரியர் சீடன் வீட்டுக்குப் போய், சில வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது, “சீடா, உன் பிள்ளைகள் நால்வருள் யோக்கியன் யாவன்” என்றார் “சுவாமி, இங்கே கூரை வீட்டின்மேல் ஏறிக்கொண்டு கொள்ளிக்கட்டை சுழற்றுகிறோனே! இவன்தான் இருக்கிற வர்களுக்குள்ளே பரம யோக்கியன்” என்றான். சுரு “மற்றை மூவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களோ” என்று, மூக்கின் மேலே விரல்வைத்து, பெரு மூச்சு விட்டு, “அப்படியா” என்று விசனப்பட்டார்.

* * *

ஒரு செல்வன் தன் பிதாவுக்கு ஓட்டிலே கஞ்சிவார்த்துக் கொண்டு வந்தான். அவன் பிள்ளை அதைப்பார்த்து, அந்த ஓட்டை எடுத்து ஒளித்துப் போட்டான். பின் அந்தச் செல்வன் தன் பிதாவைப் பார்த்து “ஓடு எங்கே” என்று கேட்டு அடித்தான். அப்பொழுது அந்தப்பிள்ளை “அப்பா என் பாட்டனை அடியாதே நானே அந்த ஓட்டை எடுத்து ஒளித்து வைத்தேன்; ஏன் என்றால், நான் பெரியவன் ஆன பின் உனக்கு வேறே ஒடுசம்பாதிக்க மாட்டேன்” என்றான் அதைக்கேட்டு, செல்வன் வெட்கப்பட்டு அன்று முதல் தன் பிதாவை மிகுந்த செளக்கியமாக வைத்திருந்தான்.

ஒரு பாடகன் தெருத்தின்னையிலே இருந்துதலைசைத் துக் கொண்டு சங்கிதம் பாடினான். வெகுசனங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள், அப்பொழுது வழியிலே போகிற ஒரு ஆட்டிடையன் அங்கே நின்று சற்று நேரம் பார்த்துத் தேம் பித் தேம்பி ஓயாமல் அழுதான். இருந்தவர்கள் ஆனந்தச் தாலே அழுகிறுன் என்று என்னி ‘‘என் அழுகிறுப் பாதே’’ என்றார்கள். இடையன் ஜீயோ! ‘‘என் மந்தையிலே ஒரு ஆடு இந்த வஸயே வரப்பெற்று, கோணக்கோண இழுத்து, யாதொன்றினாலும் பிழையாமல் இறந்து போயிற்று; அது இந்தப் பிள்ளைக்கும் வந்ததே என்று அழுகிறேன்; ஆனால் இவனுக்கு உடனே சூடு போட்டால் ஒரு வேளைபிளைப்பான்’’ என்றான். அவர்கள் அவனுடைய அறியாமையைக் கண்டு நகைத்து, அவனைத்திட்டித் துரத்தினார்கள்.

* * *

ஒருவன் பதினையிரம் வராகன் வைத்திருந்தான். அவன் தனக்கு மரண காலம் சமிபித்ததை அறிந்து, தன் இரண்டு பிள்ளைகளையும் அழைத்து ஒவ்வொருவனுக்கு ஜவைந்து பணம் கொடுத்து, இதனாலே வீட்டை நிறையப்பண்ணைகிறவனுக்கு என் பொருளைக் கொடுப்பேன்’’ என்றான். அவர்களுள் மூத்தவன் ஜீந்து பணத்துக்கும் மலிந்த பண்டமாகிய கருப்பாஞ் செத்தை வாங்கி வந்துவீடு நிறையக்கொட்டிப் பரப்பிவைத்தான். இளையவன் மெழுகு வரத்தி வாங்கி வந்து, ஏற்றி எங்கும் பிரகாசிக்க வைத்தான். பிதா அவ்விரண்டையும் பார்த்து, தீபம் ஏற்றி வனவனுக்கே பொருளை ஒப்பித்தான் – புத்தி உள்ளவனே பெரியவன்.

ஒருவன் கடைவீதியிலே இராமாயணப் பிரசங்கம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது ஒரு இடைச்சி மூடனுகிய தன்கணவனுக்குப் புத்தி வரும் என்று என்னி அவனைப்பார்த்து, ‘‘நீர் இராமாயண கேட்டுவாரும்’’ என்று அனுப்பினான். அவன் அப்படியேவந்து மோவாயிலே கோலை ஊன்றி, குனிந்து கொண்டு நின்றான். அங்கே இருந்தவர்களில் ஒரு துட்டன் அவன் முதுகின்மேல் ஏறிக் கொண்டான். அந்த இடையன் பிரசங்கம் முடியும் அளவும் அப்படியே சுமந்துகொண்டு நின்று, பின் வீட்டுக்குப் போனான். ‘‘அவன் மனைவி அவனைப்பார்த்து ‘‘இராமாயணம் எப்படி இருந்தது’’ என்றான். ‘‘அது இலகு அன்று; ஒரு ஆட்சமை இருந்தது’’ என்றான். அவன் அதை ஆராய்ந்து அறிந்து, அவன் மடமைக்கு விசனப்பட்டாள்.

அருள்

நாவலர்

அருளாவது இவை தொடர்புடையவை என்றும், இவை தொடர்பில்லாதவை என்றும் நோக்காது இயல்பாகவே எல்லா உயிர்கண் மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. அருளெனினும், கருணையெனினும், இரக்கமெனினும் பொருந்தும். உலக-இனபத்துக்குக் காரணம் பொருளே யாதல் போலத் தருமத்துக் கூக் காரணம் அருளேயாம்.

அருளெனினும் குணம் யாவரிடத் திருக்குமோ, அவரிடத்தே பழி பாவங்களெல்லாம் சிறிதும் அணுகாது நீங்கிவிடும். வாய் மையாகிய தகழியிலே பொறுமையாகிய திரியை இட்டு, தவமாகிய நெய்யை நிறையப்பெய்து, அருளாகிய விளக்கை ஏற்றி வூல், அஞ்சுநானமாகிய பேரிருள் ஒட்டெடுப்ப, பதியாகிய மெய்ப் பொருள் வெளிப்படும். மரண பரியந்தும் தன்னுயிரை வகுந் திப் பாது காத்தல் போலப் பிற உயிர்களையும் வருந்திப் பாது காப்பவன் யாவன். அவனே உயிர்களுக்கெல்லாம் இதனு் செய் பவனுகி, தான் எந்நானும் இன்பமே வடிவமாக இருப்பன்.

உயிர்கள் எல்லாம் கடவுளுக்குத் திருமேனிகள்; அவ்வுயிர்களுக்கு நிலைக்களமாகிய உடம்புகளெல்லாம் கடவுளுக்கு ஆலயங்கள். ஆதலால் கடவுளிடத்து மெய்யஸ்புடையவர்கள் அக்கடவுளோடு உயிர்களுக்கு உளதாசிய தொடர்பு பற்றி அவ்வுயிர்களிடத்தும் அன்புடையவர்களே யாவார்கள். உயிர்களிடத்து அன்பில்லாதபொழுது கடவுளிடத்து அன்புடையவர் போல் ஒழுகுதல் நாடக மாத்திரையே யன்றி உண்மையன் நென்பது தெள்ளிதிற்றுணியப்படும்: பிறவுயிர்களிடத்து இரக்கமில்லாதவர் தம்முழிருக்கு உறுதி செய்து கொள்ளாமட்டார். ஆதலால், அவர் பிறவுயிர்களிடத்து மாத்திரமா தம்முழிரிடத் தும் இரக்கமில்லாதவரேயாவர். அவர் தமக்குத் தாமே வஞ்சகர்.

கேள் மனமே கேள்!

புலவர் விகுர்மானிக்கம்

மானும்பதி-தமிழ்நாடு.

ஏ மனமே! நானும் உன் விருப்பப்படியெல்லாம் உன்னை விட்டுப்பார்க்கிறேன். நீயோ கொஞ்சமும் திருந்து வதாக இல்லை. ம... உன் புத்தி தெரிந்துதான் இராம விங்க அடிகளார் உன்னை ‘மனமெனுமோர் பேய்க்குரங்கு மடப்பயலே’ என்றழைத்தார் போலும். பாழும்மனமே! இனியும் உன் விருப்பப்படி நான் நடப்பேணேயானால் அவ்வளவுதான் என் கதி ...ம! போனது போகட்டும். இப்போதும் ஒன்றும் குடிமுழுகிப் போய்விடவில்லை. இனியாவது என் சொல்லைக் கேள். நீ மாண்புற வாழ்வாய் மனமே!

வாழ்க்கையில் பொய் பேசாதே, என்கிறேன் நான். ஆனால் நீயோ வள்ளுவரே பொய் பேசலாம் என்று கூறி இருக்கிறோ என்கிறைய். ம... நீ என்னவோ ஆயிரத்து முந்தாற்று முப்பது குறளையும் கரைத்துக் குடித்தவன் போல பேசகிறைய். சரி. அப்படியே இருக்கட்டும். உன் இஷ்டம் போலவே வைத்துக்கொள்வோம். வள்ளுவர் எங்கே-எந்தக் குறளில் உன்னைப் பொய் பேசச் சொல்கிறைய். ம... சொல் பார்க்கலாம்.

மனமே! ஓ. அதுவா? அந்தக் குறள் எனக்கும் தெரியும். உனக்கு மட்டும்தான் தெரியும் என்று எண்ணுதே! ம... அரைகுறையாகப் படித்துவிட்டுப் பொருள் புரியாமல் வீணே புழுங்கிக் கொண்டு வள்ளுவரும் பொய்பேசலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறைர் என்கிறையே. ம...

அட முண்டமே! அவர் எங்கே சொல்லி இருக்கிறைர்? காட்டு பார்க்கலாம். அட பாரும் மனமே! இவ்வளவுதானு

ஆத்மஜோதி

13

நீ கற்றது? ம்- வள்ளுவர் என்ன சொல்லுகிறைர். அக்குறளை நீ நன்றாகக்கற்றுயா? அது உனக்குப் புரியவில்லை யானால் யாரையாவது கேட்டுத் தொலைக்கக்கூடாதா? ம... சொல்கிறேன் கேள். குற்றம் தீர்ந்த நன்மையை விளைக்குமானால் பொய்யான சொற்களும் வாய்மை என்று கருத்தக்க இடத்தைப் பெறுவனவாம். இதோ அந்தக் குறட்பாவையே சொல்கிறேன் கேள்.

‘பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரதீந்த நன்மை பயக்கும் எனின்’

மனமே! இக்குறலை நன்றாகப்படி. இதில் பொய் பேசச் சொல்லி உனக்கு எங்கே லைசென்ஸ் வழங்குகிறைர் வள்ளுவர். ம.... காட்டு பார்க்கலாம்.

மனமே! ஏன் விழிக்கிறைய்? ‘சரி-இது போகட்டும். இனிமேலாவது இதுபோல் பேசி மாட்டிக்கொள்ளாதே! அடுத்துச் சில அறிவுரைகளை உனக்குச் சொல்லனும் என்று என்னுகிறேன். ம... சொல்லட்டுமா? மனமே! நீ தினமும் வீணைகப் பொழுதைக் களிக்கிறைய். அவ்வாறு செய்வதுநல்ல தல்ல-ம.... மனிதன் திரும்பப் பெறமுடியாதது காலம் ஒன்று தான். எனவே, காலத்தை வீணைக்காமல் பயனுள்ள வகையில்வாழ்ந்து வா. அவ்வாறுவாழ்ந்தால் உனக்கும் பெருமை. எனக்கும் பெருமை. ம... புரியதா? மனமே மேலும்! ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். உயிர்வதை செய்யாதே! மாமிசத்தையும் உண்ணுதே. அப்படியானால் நீ சொல்வாய்! நான் எந்த உயிரையும் கொல்வதில்லை. யாரோ கொன்றபின் விலை கொடுத்துத்தான் மாமிசம் வாங்கி உண்கிறேன். இது கூடவா பாவம் என்றுய...ம...மனமே!

நீ தின்பதால் தானே அவன் கொல்கிறைன். நீ தின்பதை விட்டு விட்டால் அவன் ஏன் கொல்லப் போகிறைன். மேலும், அந்த ஊனைத்தின்று உன்னுடைய ஊனை வளர்ப்பதில் என்ன லாபம்? ம.... எவ்வயிரும் இறைவன் வாழும்

சந்திதி ஆகும். 'எவ்வுயிரும் என்னுயிர் போல்ளன்னி இரங்கவும் நின் தெய்வ அருட்சருணை செய்யாய் பராபரமே' என்றார் தாயுமானார். எனவே உயிர்க் கொலை புரியாமல் புலால் உண்ணமைல் வாழக் கற்றுக்கொள். இதுபற்றித் தனியாக-விரிவாக-வேறு ஒரு நாளைக்குச் சொல்கிறேன். மனமே! எப்போதுமே,

ஆன்றேர்கள் அறிவுரைப்படி நாம் வாழ்வதுதான் நமக்கும் நல்லது நாட்டுக்கும் நல்லது. அதுசரி. உனக்கு ஒரு கதை தெரியுமா? ம் தெரியாதா? அதுதெரிந்தால் நீயேன் இப்படிக் கிடக்கப் போகிறோய். அதாவது கைவிளக்கை ஏற்றிக்கொண்டு போய் கிணற்றில் விழுவார்களாம் சிலர். அதுபோல நீ படித்திருந்தும் படுகுழியில் விழுந்து அவதிப் படுகிறோய். எனவேதான் 'கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள். நல்லவர்கள், கற்றும் அறிவில்லா என் கன்மத்தை என் சொல்வேன்' என்றார் தாயுமானார்.

மனமே! இப்போது உனக்கு இளமை ஊஞ்சலாடுகிறது! என்கிறோய். இந்த இளமை எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறோயா? ..ம்! அதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்தால் அடிவயிற்றை முறுக்கும் என்கிறோர் வள்ளலார். அதனால்தான் நீ எண்ணிப்பார்க்க அஞ்சுகிறோய் போலும். ம்..! இதோ அவர் பாடலையே கேள்.

'பொய் விளக்கப் புகுகின்றீர் போனு கழிக்கின்றீர்
புலைகொலைகள் புரிகின்றீர் கலகலவென்கின்றீர்
கைவிளக்குப் பிழித்தொரு பாழ்ங்கினற்றில் விழுகின்ற
களியரெனக் களிக்கின்றீர் கருத்திருந்துங் கருதீர்.
ஐவிளக்கு முப்புமரனுதிகளை நினைத்தால்
அடிவயிற்றை முறுக்காதோ? கொடிய முயற்றுலகீர்!

என்று கடுமையாகச் சாடுகின்றாரே அவர். என் தெரியுமா ம்...அட பாழும் மனமே! அது உன் போன்ற ஆட்கஞ்சுக்காகத்தான். 'அருட்பா' வென்றால் என்னவென்றாலும் உனக்குத் தெரியுமா? ம் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ் இந்தப் பெயர்களையாவது நீ கேள்விப்பட்டிருக்கிறோயா? ஏ மனமே!

இதற்கெல்லாம் உனக்கு எங்கே நேரம்? ஏதோ கண்டதே காட்சிகொண்டதே கோலம்... என்று வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறோய். மனமே! நீ எடுத்திருக்கிற பிறவியின் பெருமையை அறிந்திருக்கிறோயா? ம்...அறிந்திருந்தால் நீ ஏன் அவதிப்படுகிறோய் - சுகமாக இருப்பாயே!

மனமே! நமக்கு வாய் படைத்தது எதற்காகத் தெரியுமா? ம்... வெந்ததைத் தின்றுவந்ததைப் பிதற்றவா? இல்லவே இல்லை. இறைவனை வாழ்த்த; நெஞ்சம் எதற்காகத் தெரியுமா? ம்.. என்னைத் எண்ணமெல்லாம் எண்ணியென்னி ஏங்கவா? அதுதான் இல்லை. இறைவனை நினைந்து போற்ற. நமக்குத் தலை கிடைத்தது எதற்காகத் தெரியுமா? சுமைகளைத் தாங்கவா? அல்லவே அல்ல. இறைவனுடைய தாளில் வீழ்ந்து வணங்க.

மனமே! இவைகளையெல்லாம் நீ எங்கே எண்ணிப் பார்க்கிறோய். அவல வயிற்றை வளர்ப்பதற்கே அல்லும் பகலும் கவலைப்பட்டுச் சாகின்றோய். அவ்வாறு நீ வாழ்ந்தால் அது உன் தலைவிதிதான். அதை மாற்ற யாரால் ஆகும்.' மனமே!

'வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனை
குழ்த்த மாமலர் தூஷித துதியாதே
வீழ்த்தவா வினையேன் நெடுங்காலமே.'

என்று கடந்த காலத்தை எண்ணிக் கதறுகின்றார். அப்பார் பெருமான். மேலும், 'கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை' என்கிறோர் வள்ளுவர். மனமே! உடம்பின் பயன்பற்றி நீ ஒரு போதும் அறிந்து நடந்தாய் இல்லை. நான் என்ன செய்வது? சொன்னாலும் ஏற்க மறுக்கிறோய். உன்னை எப்படித் திருத்துவது என்றே புரியாமல் திகைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மனமே! இறைவனை நினைந்து போற்றுத் உடல்; உறுப்புக்களால் ஏதும் பயன் இல்லை. இறைவனை நினைந்து போற்றுத் உடல் உறுப்புக்களை இராமலிங்கர் எவ்வாறு இழித்துப் பேசுகிறார் என்பதை நீயே கேள். பாடலைப் படிக்கட்டுமா? ம்...!

எந்தெநினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் சூழுக்கும்
ஏக்கற் றிருக்கும் வெறுவாய்
எங்கள் பெருமான்நினை வணங்காத மூடர்தலை
இகழ்விற் கெடுக்கும் தலை
கந்தமிகு நின்மேனி கானைத் தயவர்கள்
கலநீர் செறிந்த அமுகண்
கடவுள்நின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி
கைத்திமுவ கேட்கும் செவி
பந்தமற நினைனைப் பாவிகள் தம் நெஞ்சம்
பகிரென நடுங்கும் நெஞ்சம்
பரமநின் றிருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர் கை
பலியேற்க நீள்கொடுங்கை
கந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே!
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே!

மனமே! பாடல் முழுவதையும் பலமுறைப்படி, பல முறைப்படித்தாலும் உனக்குப் புத்தி வருமா? என்பது சந்தேகமே. என்ன செய்வது? ம்.. சொல்வதைச் சொன்னேன். கேட்டால் கேள். கேட்காவிட்டால் போ. பின்னால் வருந்திப் பயன் இல்லை. ‘வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்தாறு (வைக்கோல் போர்) போலக் கெடும்’ என்பது வள்ளுவன் வாக்கு. மனமே! ‘எதிரதாக்காக்கும் அறிவினேர்க் கில்லை’ அதிர வருவதோர் நோய், என்பதும் அவன் வாக்கே. எனவே, வாழ்நாளைப் பாழ்நாளாக்காமல் பயனுள்ள வகையில் வாழ்ந்து சிறக்கநான் சொல்வதைக் கேள் மனமே. கேள்.

நேரிசை வெண்பா

வாழும் வகையற்று வையத்தே வாழ்கின்ற
பாழும் மனமே! பகரக்கேள் - குழவரும்
தீங்கும் பொடியாகும்; தித்திக்கும் என்பேச்சை
வாங்கி நீ என்வழியே வா.

அன்னம் பாலிப்புக்கு இரு மன்னவன்

சுவாமி சர்வாதித்தானந்தா

க. கணபதிப்பிளை B. A. F. R. G. S.
சிவானந்த வித்தியாலய
முன்னாள் அதிபர்

சுவாமி சர்வாதித்தானந்தர்து வாழ்க்கையும், அவரது சமூக சேவையும், அவர் மக்கள் பால் கொண்டிருந்த அன்பும், அவரது சேவையின் திறனும் அளந்தறியக்கூடியனவல்ல. மௌன சாது அவர். மௌன சேவை அவரது சேவை; மறைந்து நின்று தொண்டாற்றும் மாண்பினது அவரது களங்கமில்லாத தூய மனப்பாங்கு; எத்துணைத் தூரத்திற்கு, எத்துணைப் பரப்பிற்கு மனிதனுயைப் பிறந்த ஒருவனின் சேவை நீடித்து, பரந்து அன்புமயமாய் இருக்கக் கூடுமோ அத்துணை அளவிற்கு அவரது சேவையின் மகத்துவம் வியாபித்திருந்துள்ளது.

மக்களை ஏற்றக் தாழ்வின்றி ஓரே அன்பு வீச்சில்கண்டு அவர்கட்காய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பாவணையுடன் வந்துள்ள மகான் அவர். பளிங்கு போன்ற களங்கமற்ற நெஞ்சம், சரமுள்ள மனசுபாடு, இரக்கமுள்ள கண் ணேட்டம், என்றும் வற்று ஊற்றுகிய உளவிரிவு என நாம் எத்துணைப்பக்கம் விரி த் துக் கொண்டு போ னு லு ம் அவரது சீலமும், அன்பும் அவ்விரிப்பில் அடங்குவனவல்ல. அவை பெருகிக்கொண்டேயிருக்கும். கான்யாறுபோல் அங்கும், இங்கும் வளைந்து வளைந்து, நெளிந்து மடங்கி,

பின் நீளப்பாய்ந்து பல பக்கமும் வியாபித்துச் செல்லும் இயல்பினது அன்றைது ஈரமன்ப்போக்கு.

வாத நோயால் பீடிக்கப்பட்ட தம் இரு கால்களில் நின்று சளையாது இருபது நீண்ட ஆண்டுகளுக்கு; ‘பசிக்குது; தாகமாயிருக்கிறது; அன்னம் வழங்குங்கள், குடிநீர் ஊற்றுங்கள்’ என்று வந்த யாத்திரிகர்கட்கெல்லாம் மனங்கோணது, முகம் சுழிக்காது, போதும் போதும் எனச் சொல்லுமளவிற்கு அன்னம் வழங்கி வந்த சாது வள்ளல் ஒருவர் (இவ்விலங்காபுரியில்) உள்ராகில் அவர் தான் சாது சர்வாதிதானந்தர். இட்லி வேண்டுமா? கொடு. தோசைபிரியமா? பெற்றுக்கொள்: சாதம் வேண்டுமா? போடு; புளிச்சாதம் என்ன! குடிபானம் என்ன! சாம்பார் என்ன! சட்னி என்ன! இடியப்பம் என்ன! வேண்டிய வேண்டியவர்கட்கெல்லாம், வேண்டிய வேண்டிய அளவில் உண்டிகளைப் பகிர்ந்து, பங்கிட்டு, புன்முறுவலுடன் வழங்கி வந்த அன்னஷ்டுர்ணே அம்பாளின் உன்னத உருவம் சுவாமி கைலாசம்— (அவரது மறு பெயர்)

எவரிடமும் அவர் கடும் சொல் பேசியதில்லை, கதிர்காம வேலனின் இராமகிருஷ்ண மடத்தில் தினமும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு சாதி, மத, இன வேற்றுமை எதுவும் காட்டாது உணவு வசதி, விடுதி வசதி அளித்து அரியபெரிய தொண்டாற்றியவர் இம்மகான். மனி தேவையானது தெய்வ சேவையைப் பிரதிபலித்தது இந்திலையில்தான் : இம்மகானது சேவையில்தான் மனி தான் உளம் ஆத்மீக நலத்தின் பிறப்பிடம் என நாம் வேதங்களில் கற்றிருக்கலாம், ஆனால் சாதாரண நாளாந்த நடைமுறையில்தான் நாம் அந்த இனக்கத்தினை இம்மகா விடம் தான் கண்டுகொண்டோம். நற்சேவையே சிவம்! செம்மையே சிவம்! அன் பே சி வம்! சினங்காப்பதே செம்மையே சிவம்! சீவ சேவையே சிவம்! - என்பதை நாம் நம் கண் முன்னே கதிர்காமத்தில் இருபது வருடங்களாகக் கண் மூற்று வந்துள்ளோம். ஏட்டில் கண்ட வேதத்தினையும்,

பேரதனையில் கண்ட ஆகமத்தினையும் நாம் இம்மகானது வாழ்க்கைநெறியில், சாதனையில் கண்டுள்ளோம்.

இத்தனை விரிவும் தெய்வீகச் சித்தத்தில் இருந்துள்ள தென்பதற்குப் போதிய சான்றினை இம்மௌன சாதுவின் செயல் ஒவ்வொன்றிலும் கணித்துக்கொண்டோம். தாம் ஒரு சாது என்பதை உற்றேரும், உறவினரும், மற்றே ரும் அறிந்துகொள்ள இயலாத முறைப்படி நடந்து கொண்டவர் இச்சாது. அவருக்கு மதிப்பும் வேண்டிய தில்லை; சாதுவென்ற மரியாதையும் வேண்டியதில்லை. இவற்றிற்கு அஞ்சி, ஒஞ்சி மறைந்து நின்றவர் அவர். உலகப் போக்கின் சிக்கலான பிரச்சினைகளில் அவர் சிக்கி கொண்டதுபோல் எவருக்கும் தெரிந்திலது. அவர் பற்றற்ற சாது. பொருள் எத்துணை வந்து களஞ்சிய அறையினை நிறைத்துவிட்டாலும்சரி களஞ்சியம் வெற்றுன நிலையினை அடைந்துவிட்டாலும்சரி சுவாமி கைலாசம் அவர்கள் மனந்தளம்பாத நிலையில் இருந்துகொண்டே வந்தார். அவரது களஞ்சியத்தில் எப்பொழுதும் நிறைவேயொழிய குறைபாடில்லை. இல்லையென்று முனுமுனுத்துக்கொள்ளாதுபடி இரவென்றும், பகலென்றும், நடுநிசெயன்றும், நண்பகலென்றும் பாராது அள்ளி அள்ளி அன்னம் பாலித்தவர் இம்மகரசாது.

இவரைப் போல் ஒருவரை இனி நாம் காண்டலரிது. இது மிகையான கூற்று அன்று. மனித உளம் எத்துணை கணிவினையுள்ளதாயிருக்கக் கூடுமோ அத்துணைப்பண்பினை எய்தியுள்ளது தம்பலகாமக் கிராமத்தினைத் தம் பிறப்பிடமாகக் கொண்டுள்ள இம்மகானது உளம். பழுத்த உள்ளைம்; பண்பு மேம்பட்ட தெளிவான புத்தி, எவரிடமும் இறங்கிச் செல்லும் ஈரநெஞ்சம், “செம்புலப்பெய் நீர் போல்”க் கசிந்து செல்லும் கண்ணேஞ்சுட்டம்; தெய்வீகத் தோற்றம், கலங்காத புத்தி; இத்தனை மனிதப் பண்புகளும் தெய்வீகநிலையினை எய்தியுள்ளனவென்றால் அந்திலையினை நாம் இம்மகான் வாழ்க்கைச் சித்திரத்தில்தான் காணமுடிந்தது.

இம்மகானுடன் பழகுவதற்குப் பாக்கியம்கொண்டுள்ள எவரும் அவரது சிந்தையில் ஈடுபட்டுவிடாநிலையில் இருந்திருக்க முடியாது. கோலத்தில் குறுகிய தவமுனி; குழந்தை மனம்; அங்கு கனிந்த பார்வை; கட்டிடம் துக்காக்கும் நடமாட்டம்; இத்திறனைத்தும் அதாவது மன்னுயிருக்காகத் தன் உயிரையும் ஈயவல்ல இயைபுகள் மனிதன் மாட்டும் உதித்தல் கூடும் என்பதற்கு இலக்காக நின்று சான்று பகர்கின்றன சவாமிகளது நடத்தைப்படிவங்கள்.

மக்கட சமுதாயம் எத்துணை முன்னேற்றத்தினை எத்துறையில் எய்திடினும், அஃது ஆத்மீகத் துறையில் முன்னேறுவிடத்து, அதன் முன்னேற்றம் உண்மையான முன்னேற்றமாகா. மனிதன் தேவனுன்றை நாம் கண்டுள்ளோம். சமூகமும் ஏன் சமுதாயமும்கூட கூட்டான ஒரு தெய்வீக நிலையை அடைவதற்கு போதிய இடமுள்ளது என்பதனை இம்மென்சாதுவின்று வாழ்க்கை சுட்டிக்காட்டி நிற்கிறது.

மனித உளம் குழம்பிய இந்நாட்களில் நம் தெய்வம், எம் தெய்வம் என்று வீண் வாதமிடும் மக்களுக்கு இவரது வாழ்க்கைச் சரித்திரம் என்றென்றும் மங்காப் படிப்பினையாக விளங்கும்.

அவர் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த நாட்கள் பல. டாய்வு, வாதநோய் போன்ற அசெளகரியங்கள் அவதக் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்டுக்கொண்டேயிருப்போதிலும் அவரது அந்திய காலத்தில்கூட அவர்வாய்மீறி, நாதவறியாவது தமது உடற்குறைபாடு களை எடுத்தியம்பினாலில்லை. ஆயினும் அவர் இறக்கும் தறுவாயில் இருக்கும் பொழுது அவரைக் கண்காணித்துவந்து ஒரு தாதி அவரிடம் ‘என்ன வேண்டும் சவாமி’ எனவினவிய பொழுது, அதற்கு அவர்; ‘எனக்கு வேறு என்ன வேண்டும் சோறுதானே! எனக் குழந்தை’ உள்போங்கில் அத்தாதிக்கு விடையளித்தனர். இதைக் கேள்வியுற்ற அவர் கீழ்க் கதிர்காமத்தில் சமயற்றியில் புரிந்த ஒரு சமயற்காரர்; லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கிய வள்ளல் ஒரு பிடிசோரு கேட்டார்? என பிரலாபித்து அழுதார். மக்கள் வாழ்வில் தெய்வமும், குழந்தையும் மாறி மாறி வியாபகம் செய்வது இம்மகான் போன்ற மேதைகள் மாட்டுவது.

ஆத்மஜோதி

ஸ்ரீமத் சுவாமி

சர்வாதித்தானந்தலீமஹராஜ் நினைவு

எஸ். இளையதம்பி - இளைப்பாறிய அதிபர்

வெண்பா (சமாதி நாள்)

சித்தார்த்தி ஐப்பசியிற் சேர்நாள் பதினெட்டாண்றில் நித்யார்த்த நிலைநாடிச் சர்வா - தித்தானந்தர்சாந்தி சைதன்யக் கைலாயப் பிள்ளைமுழுநிர்வாண முத்தரானார்.

விருத்தம் (ஆற்றுப் படிதல்)

தம்பலகா மத்துதித்த கைலாயப் பிள்ளை

திருமலையில் விபுலானந் தக்குருவை நாடி ஜம்புலனுயந் தறிவிக்கு மறிவாறு பெற்றாங்

கமையிந்துக் கல்லூரி கலைபயிலு நாளில் அம்புவியை அசைத்துவிடு மாட்டமா மொன்றும் அமைவான சமூகத்தை ஆக்கிவிட லொன்றும் தம்பணியாய்க் கொண்டவிலே கானந்தர் தந்த தரும நெறி ஆற்றுப்பாட்டைநானு மாக.

கல்லடியுப் போடையிரா மக்கிருஷ்ண வில்லம் கழறுபுகழ்க் குணமுடைய கணிசமா ணவனுய

• நல்லுலகு குடிசையில் என்றுணரு மட்டும்;

நான்றியச் சொல்லுவீர் கண்மூரேல் தேவன் எல்லீருங் கேண்மினே’ன எதிர் வினவி நின்றேன்

எழின் மேதை தாகூர்நின் வையோகி கண்கள் நல்லவனே!’ என்றுரைத்த நரேந்திரனின் ஞானம் நனிபயின்றுன் கைலாய நற் பிள்ளை யாண்டான-

ஆண்டு பல தமிழ் முனிவற் கடியோன்டீக் கற்றேன்
அருள்வி ஞா னந்தருடன் அனைத்திலங்கை சென்று
யாண்டுமவர்க் கிண்ணடிசி லாக்கியளித் தொன்றும்
“யாமறிவோம் வேதவுரை நாலுவகை கூறும்
வேண்டும் (ம) மை உன்திறைவன் அப்பனுமே அற்றும்
விரிசமுகம் உன்திறைவன் ஏழைகளும் அற்றே
ஈண்டுபணி புரிமற்கு மன்” என்ன வுரைத்த
இருஞ்ஞானி போதனையும் நனிநாளும் கற்றேன்
நாலுவகை யோகமுமோர் நடுபுணையப் பெற்றேன்
“நவிலற்றென்ன் றென்றேபல் மறைக்கறும் நாமம்
சாலு மொரு முழுமையே தெய்வமம் முழுமையைச்
சரிநிகர் தெய்வீக ஊற்றுக மக்கள்
காலுபவர் ஆகுநரே ஆதலினால் ஆன்மா
கவின்பெறுதெய்! வீகத்தன் மைத்ததாம்” என்னும்
பாலு கருண் மைசொல்லு ஞானிஷி மரபில்
பயிலு நனுய்க் கைலாயன் பணிபுரிய லானுன்.

(வேறு மஹராஜாதல்)

நரபா சங்கள் நலிதரவே நமதுகைலா யப்பிள்ளை
விரஜா னந்தர் குருவாக வினைகள் நீக்கும் வழிகோலிச்
சிரசா வன்னார் அடிதாழ்ந்து சீர்சால் சாந்தி சைதன்ய
மரபா னும் பெற்றுராய் மஹராஜாகும் வழி நின்றார்
இராமக் கிருஷ்ண சபைநிறுவி இருந்த கால நாற்றுண்டைக்
கிராமம் நகரம் எங்கனுமே கிளர்தல் செய்த காலத்தில்
பாராவி சேவை செய்தவராம் பாகர் சாந்தி சைதன்யர்
விராக வாழ்வு முகிழ்த்தக்கால் முப்பா னன்டும் முதிர்ந்ததுவே
ஆண்டா யிரத்து தொளாயிரத்து நாற்பா ணந்தில்நந்துகடன்
காண்பார் சாந்தி சைதன்யர் கருதி விரஜானந்தகுரு
மாண்டாள் தலைகொள் சர்வாதி தானந்தப் பேர்ப்பட்டமிடப்
பூண்டார் குருஜி மஹராஜர் குலமும் பற்றும் சுமைத்தனேர்

கட்டளைக் கலித்துறை (சேவை)

ஆண்டுக ளெட்டு மறைவுறச் சங்கத் தலை மையகம்
மாண்புறு சேவை மலிவுறச் செய்த மலைவிலவர்
ஆண்டுக ளேழீழுன் றறுமுகன் ஆடும் கதிரையினில்
வாண்முறை யன்னம் வழங்கிய தெப்போ மறப்பதுவே

வெண்பா (கதிரையில் அன்னமடல்)

மின்வலுவிற் செல்லும் விசைப்பொறியோ மற்றென்னே
இன்கவைகொள் சோற்றுக்கறிவாளி-மின்னேளி போல்
மீஞும் விரையும் மிகழிலையில் சேரு மொரு
நாளும் புனிதம் அரு

‘இம்’ மென்றால் இங்கன்னம் ‘அம்’ மென்றால் அங்கன்னம்
‘உம்’ மென்றால் உப்புப் புளியளவாம்-அம்மம்;
என்னென்று சொல்வேன் இருபானே ராண்டு
அன்னம் அளித்து கதை

ஆசிரியப்பா - (நிறைவுகாலம்)

ஸ்ரீமத் சர்வா தீதா நந்தர்
கதிர்க மத்துச் சாமியே என்பர்
ஆண்டுகள் ஐந்து அப்பணி நீங்க
மீண்டும் தலைமை அகத்திற் கேகி
நீத்த உடம்பு நிலைதளர் வற்றுங்கு)
கல்லடி உப்போ டைக்கே கினரால்
பிள்ளைகள் இல்லப் பெரும்பே ரறத்தைப்
பிறழ்விலா தாற்றும் பெருமக ராஜர்
அம்மை அப்பர் அருட்திரு மகர்க்கா
நந்த ஜீவனம் நயக்கும் மகரிஷி
சுவாமி ஜீவ னுநந்தர் அணைப்பில்
சிறிதூஉ காலம் செல்ல இருக்கையில்
நீரிற் குமிழி நிறைந்தது மீண்டுமோர்
நீரிற் குமிழி தோன்றலும்
நியதியா மென்ம நிறைஞான வாரியே.

ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தரின் நன்னெறிக் கதை

ஒரு பல்பு-அவ்வளவுதான்

ஒவ்வொரு ஆண்மாவும் மின்சார பல்பு போன்றது, பல்புகள் நமக்குத் தேவையான ஓலியை மின் நிலையத்திலிருந்து பெறுகின்றன.

உயிர்கள் தமக்கு வேண்டிய சக்தியை பிரபஞ்சத்தின் எல்லையிலா சக்திக்கேந்திரமாக விளங்கும் பிரமத்திடமிருந்து பெறுகின்றன. ‘நான் சுதந்திரமானவன்’ என பல்பு நினைக்கிறது. அது தனது ஒளி மற்றும் சக்திகுறிக்கு வீரூக்கத் தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்கிறது.

அதனுடைய மூலாதாரம் பற்றிய எண்ணமே அதற்கு இல்லை. மின்சாரம் தடைப்பட்டுவிட்டால் அது வெட்கத்தால் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக்கொள்கிறது; வருந்துகிறது; அழுகிறது.

இதுபோல உயிர்களும் அகந்தையால் தற்பெருமை பேசுகின்றன. “எனக்கு எல்லாம் தெரியும்; என்னால் எதையும் செய்ய முடியும்” என்று பேசுகின்றன. “அது எனது மானிகை; அவன் என் மனைவி; கடவுள் என்று ஒருவர் இல்லை என்றெல்லாம் அவை பேசுகின்றன.

மனிதனுக்கு மூலாதாரமான பிரமத்தைப்பற்றிய எண்ணம் இல்லை. மனிதன் உண்ணுகிறுன்: குடிக்கிறுன்; உறங்குகிறுன். மனிதன் துப்பமயமான அசர வாழ்க்கையினை வாழ்கிறுன். மனிதன் தனது முதுமைக்காலத்தில் வருந்துகிறுன்; அழுகிறுன்.

ஏ முட்டானே! மந்தபுத்தி உடைய மனிதா! மூலாதாரத்தை அறிந்துகொள்; தூய்மை, பக்தி, தவம், தியானம் இவற்றின் மூலமாக இந்த மூலாதாரத்தை அறிந்துகொள்; அதன்மூலம் உண்ணதமான அமைத்தியையும் நிலையான பேரானந்தத்தையும் அடைந்து இன்பமாக இரு.

நீதி- அகந்தையை அகற்று. மூலாதாரத்தை அறிந்துகொள். அப்போது நீ உண்ணதமான அமைத்தியை அடைவாய்.

கலியுகதர்மம்

கலியுகதர்மம்

கலியுகத்தில் மனிதரிடத்தில் வர்ணச்சிரம ஆசார நடவடிக்கைகள் இரா. அவையில்லாமையால் இருக்கு, யஜுலர் சாமம் என்ற வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட யாகாதி கிரியைகளும் இரா. கலிகாலத்தில் தர்மமான திருமணங்கள் நடைபெறு. குரு மாணவமுறையும் இராது. தம்பதிகள் ஒருவருக்கொருவர் நடந்துகொள்ளும் முறையையும் நர்மமும் இராது. அக்கினியில் செய்யத் தக்க வேத வேள்வி முறைகளும் இல்லை.

எந்தக்குலத்தவருயினும் பலசாலி எவனே, அவனே எல்லோருக்கும் அரசனுவான். எல்லா ஜாதிகளிலேயும் பொருள் உள்ளவனே கனனிகா தானம் செய்யக் கூடுதிடையவனுவானேயன்றி, கல்வி, ஒழுக்கங்கள் உடையவன் அத்தகுதி உடையவனுக்கமாட்டான். பிராமணன் எந்த வழியினாலும் தீக்கிடனுவானேதவர் சாஸ்திர விதிப்படியாவதில்லை. கலியில், விதிக்கப்பட்டதே பிராயச்சித்தம் என்பதில்லை. எந்தக் கிரியையும் பிராயச்சித்தமாக ஏற்பட்டுவிடும்படி எவனுக்கு எந்த வாக்கியம் பிரியமோ, அதுவே சாஸ்திரமாகும். காளி முதலான எதுவுமே தெய்வமாகக் கொண்டாடப்படும்.

இன்னாருக்கு இன்ன ஆச்சிரமம் என்பதிராது. எவனும் எந்த ஆச்சிரமத்திலும் பிரவேசிப்பான். ஒருவன் தான் விரும்புவதுபோலப் பட்டினி கிடப்பதும், வருந்துவதும், தவஞ்செய்வதும், சாஸ்திர ரீதியான தருமாகக் கருதப்படும். அந்தப்பொருள் இருந்தாலும், தான்தனவான், என்ற செல்வச் செருக்கு ஜனங்களுக்கு உண்டாகும். அதுபோலவே பெண்களுக்குக் கூந்தல் செவ்வையாக இருந்தாலே

அழகி என்ற கர்வம் உண்டாகிவிடும். கவியானது முற்ற முற்றப் பொன்னும் மணியும் நல்லவிதமான ஆடைகளும் அழிந்து போகும் போது, மங்கையர்கள் தங்கள் கூந்தலையே அலங்காரமாகப் பெற்றிருப்பார்கள். மேலும் மங்கையர்கள் பொருளில்லாத கணவனை விட்டு, எவனுயினும் பொருளுடையவனைக் கிருந்தால், அவனையே புருஷனாகத் தேடிக் கொள்வார்கள். எவன் அதிகமாகப் பொருள் கொடுப்பானால், அவனையே ஜனங்கள் சவாமி என்று கொள்வார்களே அன்றி, நற்குலம், நற்பிறவி முதலியவற்றைச் சவாமி என்பதற்கு ஏதுவாகக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

கவியகத்திலே புத்திக்குப் பயன் பொருள் சம்பாதிப் பதே அன்றி, ஆன்ம ஞானம் பயனுகக் கொள்ளப்படமாட்டாது. அந்தப் பொருளும் வீடுகட்டப் பயன் படுமே அல்லாது, யாகாதிகாரியங்களுக்குப் பயன்படாது. அந்த வீடும் தனது போகத்துக்கே பயன்படுமே யன்றி அதிதிகருக்கு எவ்வளவும் பயன்படாது. மங்கையர்ச்சனுக்களுக்கு இருப்பவனிடத்தில் காதல் கொண்டு உடலாலோ மனதாலோ விபசாரிகளாக இருப்பார்கள். ஆடவரோ அநியாயத்தாலாவது பணஞ்சம்பாதிப்பவரிடத்திலேயே மனம் வைத்திருப்பார்கள். எவர்களும் நண்பர்கள் வேண்டிக் கொண்டாலும் மனம் இரங்காமல், தங்கள் காரியத்தையே பெரிதாக நினைத்து அரைக்கால் பணத்திலும் ஆசைவைத் திருப்பார்கள்.

சூத்திராதிகள், பிராமணரைத் தம்மைப் போன்ற சாதாரண மனிதர்களாக நினைப்பார்களேயல்லாமல், சிறப்புடையவராக நினைக்கமாட்டார்கள். பசுமாடுகளி லும் சனங்களுக்குப் பால் கொடுப்பதுபற்றியே உயர்வான தாகக் கருதப்படுமேயன்றி அதன் ஜாதியைப் பற்றிப் பெருமைபெறுது. இக்கொடிய காலத்தில் ஜனங்கள் யாவரும் மழை இல்லாமையைப்பற்றிய அச்சமுட்டையவர்களாய்ப் பசிக்குப் பயந்தும், சோர்ந்தும் வானத்திலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார்கள். மனிதர்கள்

தவமுனிவர்களைப் போலக் காப் கிழங்குகளைப் புசித்துச் கொண்டு மழையில்லாமை முதலியவற்றால் வருந்தித்தம்மைத் தாமே கொலை செய்துகொள்வார்கள்.

கவிகாலத்தார், சுகம், உல்லாசம் அற்றவராய், திரவியம் கூடினித்தவராய், எப்போதும் பஞ்சத்திலும், துங்பத்திலுமே தவிப்பார்கள். கவி வளர வளர, எவரும் அக்கினி பூஜை, தேவ பூஜை, அதிதிபூஜை, பிண்டோதக தானரூபமான பிதுரு பூஜை ஜ முதலியவற்றைச் செய்யாமல், குளிக்காமலுங்கூட உணவருந்திக் காலங்கழிப்பார்கள். ஸ்திரீகள் அதிக ஆசையும் குறுகிய உடலும்கொண்டு பேருண்டி அருந்தி, பல பிள்ளைகளைப்பெற்று, செல்வமின்றி வருந்துவார்கள்; மேலும் இரண்டு கைகளாலும் தலையைச் சொறிந்து கொண்டே, கணவன், மாமனூர், மாமியார் முதலியோரின் கட்டளையை மிகவும் அலட்சியமாய், அவமதித்து வருவார்கள். தேகசுத்தமில்லாமல் தங்களைப் போஸிப்பதிலேயே மனம்ஊன்றி, ஈனமான எண்ணத்துடன், கடினமாயும் பொய்யாயும் பேசுபவர்களாக இருப்பார்கள். குலமங்கையர் தாங்கள் தீயழழுக்கமுடையவராகையால், அத்தகையோரிடம் நட்புக்கொண்டு தங்கள் புருஷனுக்குப் பலவகையான தீமைகளைச் செய்து வருவார்கள்.

பிரமசாரிகள், விரத அனுஷ்டானம் இன்றியே வேத அத்தியயனம் செய்வார்கள். இல்லறத்தானே. சிறிதும் ஒமஞ்ச செய்யாதிருப்பதோடு தக்க பொருள்களையும் ஈயார்கள். வானப்பிரஸ்தர், ஊரில் உள்ளவற்றையே புசித்து வருவார்கள். ஆட்சியாளர்கள், மக்களைப் பரிபாலனங்கு செய்வதை முக்கியமாக எண்ணுமல், அந்தவரி, இந்தவரி என்று எதையாவது சாக்கிட்டு குடிமக்களின் பொருள்களைப் பறிப்பார்கள். எவன் யானை, குதிரை முதலிய சேனைகளை வைத்திருக்கிறுனே அவனவனே அரசனுவான். பலமற்றவன் சேவகனவான். வைசியர்கள் பயிர் செய்தல், வாணிபம் செய்தல், முதலிய தமது தொழிலைவிட்டு குத்திரரது தொழிலாகிய பல தொழில்களையும் செய்து பிழைப்பார்கள்.

குத்திரரோ, சந்நியாசியின் சின்னங்களை அணிந்து, பிஷேஷவாங்கி உண்டு அநேகர் தங்களைப் பூசிக்கும்படி யான போலிப் பிழைப்பில் ஜீவிப்பார்கள். மக்கள் பஞ்சத்திலும், வரி இறுத்தலாலும் துன்பம் அடைந்து கோதுமை, யவம் விளையும் நீசத் தேசங்களுக்குப்போய் விடுவார்கள். இவ்விதமாக வர்ணாச்சிரம தர்மங்கள் கெட்டுப் போய் வேதமார்க்கமே மறைந்து போவதால், மக்கள் பாஷாண்டமதங்களைப் பின்பற்றி விடுவார்கள். இதனால் அதர்மம் விருத்தியாகும். அதனால் மக்கள் அதர்மமாக நடக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள். அதனால் அதர்மம் வளர்ந்து, மக்களின் ஆயுள் அற்பமாகிவிடும். ஆட்சியாளரின் குற்றத்தால், மக்கள் சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமான, வீணை தவங்களைச் செய்வார்கள். ஆகையால் இளமையிலேயே மரணம் உண்டாகும். பெண்கள் ஆறு ஏழு வயதுக்குள்ளாகவே பிள்ளைகளைப் பெறுவார்கள். ஆண்களோ ஒன்பது பத்துவயதிற்குள் பிள்ளையை உண்டாக்கும் திறமையுடையவர்களாக இருப்பார்கள். பன்னிரண்டு வயதுக்குள்ளாகவே நரை, திரை, முதலியன உண்டாகும். இந்தக்கலியின் முதிர்ச்சியில் மக்கள் இருப்பது வயதுக்குமேல் பிழைத்திருப்பதில்லை. கலியுகத்தில் மக்கள் அற்பஞான முடையவர்களாகவும் வீணை தவ வேடங்களைப் பூண்டு கெட்டநினைப்புக் கொண்டவர்களாகவே இருப்பார்கள். அதனால் விரைவில் நசித்துப் போவார்கள்.

- விஷ்ணு புராணம்
(தொடரும்)

இந்தச் சரிம் நமக்குக் கிடைத்தது. நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பார் பெறும் பொருட்டேயாம்.

இன்ன காலத்திலே இந்தச் சரிம் நீங்கும் என்பது நமக்கு விளங்காமையால், நாம் எக்காலத்திலும் கடவுளை வழிபடல் வேண்டும்.

கடவுளையும், அவரை வழிபடும் நெறியையும், அதனால் எய்தும் பயனையும் உள்கு போதிக்கும் அருள்வடிவாகிய ஆசாரியர் ஒருவரே உன் உயிர்த்துணை; ஆதலால், அவரை ஒரு காலமாக மறவாதே.

-ஆறுமுக நாவலர்

ஐயம் தெளிதல்

கோத்தாரணமாக மோட்சம் என்பது என்ன? அதில் பல தரங்களுண்டா?

மோட்சம் என்னும் சொல்லிற்கு விடுதலை என்று பொருள். விடுதலை என்றால் நம்மைக் கட்டுப்படுத்தி நம் முடைய சுதந்திரத்தைத் தடுக்கிற ஏதோ ஒருவித பந்தத் திலிருந்து விடுதலை படுதல் எனப் பொருள்படும். நாம் எத்தனையோ பந்தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம். அவை ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து கடைத்தேறுவது ஒருவித மோட்சந்தான். மனித முன்னேற்றம் என்று சொல்வது இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுதலைபடுவதுதான். நாகரிகம் உள்ள ஒரு மனிதன் தனசீவியத்தில் ஒவ்வொரு வினாடியும் ஏதாவது ஒரு பந்தத்திலிருந்து மோட்சம் அடைந்து கொண்டே இருக்கிறன். தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு தோஷத்தை உணர்ந்து அதைக் கடக்கும் போது அந்தப் பந்தத்திலிருந்து விமோசனம் அடைகிறன். ஆனால் நாம் சாதாரணமாக மோட்சம் என்று கூறுவது கடைசி பந்தத்தைக் கடந்து சர்வ சுதந்திரனுவதைக் குறிக்கும்.

அந்தக் கடைசிப் பந்தம் என்ன?

ஞானமார்க்கத்தில் அது அவித்யை (அஞ்ஞானமாகிய இருள்), புக்திமார்க்கத்தில் வேற்றுமை (ஓற்றுமையை மறைப்பது), கர்ம மார்க்கத்தில் சோம்பல், இந்தக்கடைசி மோட்சந்தான் உத்தம மோட்சம்; மற்ற மோட்சங்கள் அதற்குச் செல்லும் வழியிலுள்ள பலபடிகள்.

சாதாரணமாக முத்தியைக் குறித்துப் பேசும்போது ஐன்ன-மரண சக்கரத்திலிருந்து விடுபடுவதுதான் மோட்சம்

என்று பலர் எண்ணுவதுண்டு; கூறுவதுமுண்டு. யோசித்துப் பார்த்தால் இந்த முத்தி உண்மையான மோட்சமாகாது. ஐனன் மரண சக்கரத்தில் நம்மை ஈடுபடுத்துவது நமது கர்ம பந்தம். இந்தப் பந்தத்தை இல்லாமல் செய்தால் நம்மை திரிலோகவாசம் செய்யக் கட்டாயப் படுத்த காரணமில்லாமல் போகிறது. ஐனன் மரண சக்கரமாகிய திரிலோக சஞ்சாரம் அவசியமில்லை. இது ஒருவித மோட்சந்தான். ஆனால் இது சாஸ்வதமல்ல. கொஞ்சக்காலம்-ஒருமன்வந்திர காலம்கூட-இந்தநிலையில் ஐனன் மரணத்திற்குட்படாமல் சுவர்க்கத்திலேயே வாசம் செய்யலாம். பிறகு அந்தச் சக்கரத்திலும் படவேண்டி வரும். உண்மையான சாஸ்வத மோட்சம் அவித்யை (அஞ்ஞானம்), வேற்றுமை என்பதிலிருந்து விடுபடுவது தான். வேற்றுமை பாவம் அஞ்ஞானத்தால் ஏற்படுகிறது. “நான் வேறு நீ வேறு என்று நினைக்கும் வேற்றுமை பாவம் தான் கடைசி அஞ்ஞானம். இந்த இருள் நீங்கினால் பூரணானம் ஜோவிக்கும். உலகம் முழுதும் ஒரே உயிர், உலகில் ஒரே சக்திதான் பிரவிர்த்திக்கிறது என்கிற அனுபவம் ஏற்படும். ‘‘எனக்கு மறுபடி ஐனனுண்டா?’’ என்கிற கேள்விக்கே இடமில்லை. சகல ஜீவராசிகளோடு ஜீக்கியத்தை அனுபவிக்கும் ஞானிக்கு ‘‘தான் தன்னுடைய முக்தி’’ என்கிற மனை பாவமே தும் உலகத்தின் நலத்தையே நாடுபவன், சோகசங்கிரகத்திற்காக இந்தப் புனியில் ஐன்மம் எடுக்கவேண்டியிருந்தால் சந்தோஷமாக ஐன்மம் எடுப்பான். அப்படி எடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவனுக்குக் கிடையாது; ஆனால் தானாகவே பிரபஞ்சத்தின் நலத்திற்காக பிறவிப்பினியை மேற்கொள்வான். இதுதான் உத்தம மோட்சம். ‘‘தர்மஜோதி’’

சுக்வரபத்தியும், நல்லொழுக்கமும் உள்ள பிதா மாதாக்களை உடைமையே பெரும் பாக்கியும்.

தீவிராயேனும் மந்தமாயேனும், நல்வினை இன்பத்தையுர், தீவினை துன்பத்தையும் வருவிக்கும். - ஆறுமுகநாவலர்

சுவாமி ராமதாஸ் அருள்ரைகள் (38)

சும்மா இருப்பது சுகமானதன்று

தமிழ் வடிவம்:- ஃ. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை

நாடோடோடியாக அலையும் சாது ஒருவர், ஒரு முறை ஒரு கிராமத்தை அடைந்து அங்குள்ள ஆலயத்தில் ஒருசில நாட்கள் தங்கி விட்டார். ஆலயத்தில் உள்ள மண்டபம் ஒன்றில் அமைதியாக அமர்ந்தார். வெளியே போவது கிடையாது. எப்போதும் அதே இடம்தான். ஆலயத்தில் உள்ள பூசாரியார், இந்தச் சாதுவின் சாந்தத்தையும் அமைதியான நடவடிக்கையையும் கவனித்து, ஆண்டவ னுக்கு நிவேதிக்கும் நைவேத்தியத்தில், பூசைக்குப் பின்பு, ஒரு பகுதியை, சாதுவின் மதிய போசனமாக இருக்கட்டும் என எண்ணிக் கொண்டு, கொடுத்து வந்தார். இவ்வாறு ஒருநாள் ஒரு உணவு என உண்டு இருப்பார். இவ்வாரை நாட்கள் பல உருண்டன. வழக்கமாகச் சோதனை செய்யும் ஆலய பரிபாலன நிர்வாகல்தர். அன்றேருநாள் ஆலயத்துக்கு வந்தார். பூசாரியார் அங்கமர்ந்திருந்த சாமியாருக்கு நைவேத்தியத்தில் ஒரு பகுதியைக் கொடுப்பதைப் பார்த்து விட்டார். மனேச்சராகிய நிர்வாகஸ் தருக்கு பூசாரியாரின் செய்கை மனதுக்குப் பிடிக்க வில்லை. பூசாரியாரை நோக்கி “இந்தச் சோம்பித்திரியும் மனிதனுக்கு எதற்காக ஊட்டுகின்றீர். மந்தம் மூடியவனுக்கு, ஒன்றும் செய்யாதவனுகு அசையாமல் ஆடாமல் இருக்கிறனே! ஏன் உணவு? இவ்விதமானவர்களுக்கு இலவசமாக உணவு இடுவது பாவச் செயலாகும். இனிமேல் இவனுக்கு இவ்வாறு செய்யவேண்டாம்” என்று உத்தரவு பிறப்பித்தான்.

பூசாரி கீழ்ப்படிந்தார். சாது இதனைப் பற்றி அதிக சிரத்தை எடுக்கவில்லை. மதியவேளைகளில் இரண்டொரு

வீடுகளுக்குச் சென்று தனது பசியைப் போக்கி விட்டு அரைமணி நேரத்தில் ஆலயத்துக்கு வந்து அதே இடத்தில் ஆற அமர இருந்துவிடுவார். மறு நாள் வரை அந்த மாதிரியே இருந்து கொள்வார். இவ்வாறு ஆலயத்துள் இருந்துவரலானார்.

ஒரு கிழமை கழிந்தன. கோவில் மனேஜர் ஆலயத்துக்கு வந்தார். சாது முன்பு இருந்த இடத்திலேயே இன்பகரமான வதனத்துடன் பேசாது அமர்ந்திருந்தார். கோவிலின்றுந்து ஒருவிதமான உணவும் பெறுவதில்லையென்றும் கிராமத்துள் சென்று பிச்சையேற்றுண்டு பசி போக்குகின்றார் என்றும் பூசாரி பகரக் கேட்டறிந்து கொண்டார் மனேஜர்.

இந்தச் சாதுவின் மீது மனேஜருக்கு கவனம் ஈர்க்க ஆரம்பித்துவிட்டது. இவர் எதற்காக ஒரே இடத்தில், நாள் முற்றும், ஒரு வேலையும் செய்யாது இருக்கின்றார். இதனைச் சாதுவிடம் கேட்டுவிடவேண்டுமென எண்ணி அவரண்டை சென்று, “சாதுஜி! ஒரு இடமும் செல்லாது இவ்வாறு இருப்பதின் இரகசியம் பாதோ?” கூறுக என்றார்.

சாது கூறினார், ‘‘நான் உமது வினாவுக்கு ஜந்து நிமிடத்துள் விடைபகர்வேன். அதுவரை பொறுத்துக்கொள்ள வும்’’ என்றார். மனேஜர் அவ்வாறு இருந்தார். ஜந்து நிமிடம் சென்று விட்டது. சாதுவிடமிருந்து பதில் இல்லை. மனேஜர் ஞாபகப்படுத்தினார். சாது மீண்டும் கூறினார். ‘‘சகோதர! இன்னுமொரு ஜந்து நிமிடம் இருப்பீரா பதில் தர’’ எனக் கேட்டார். சிறிது அமைதி இழந்தவராக, ‘‘சரிவேண்டுமாகில் ஒரு ஜந்து நிமிடம் தாமதிக்கின்றேன். அதற்குமேல் இல்லை’’ என்றார்.

பின்பும் ஜந்து நிமிடம் பறந்தன. மீண்டும் சாது அமைதியில் ஆழந்தார். மனேஜர் சாதுவைக்குமையாகப்

பார்த்து, ‘‘இது என்ன சாதுஜி! பத்து நிமிடங்கள் கழிந்துவிட்டன. சதிலைக்காணுமே?’’ என்றார். சாது மீண்டும்மிகவும் அமைதியாகவும் நிதானமாகவும் ‘‘சகோதர! இன்னுமொரு ஜந்து நிமிடம் தாமதித்திரானால் பதில் கூறிவிடுவேன்’’ என்றார். மனேஜர் பொறுமையிழந்து பரபரப்படையலானார். மணிக்கூட்டடைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு சாதுவைப் பார்த்து முடிவாகக் கூறி னார். ‘‘சாதுஜி! இங்கே பாரும்! எனது வேலைகள் யாவும் தாமதமாகின்றன. உம்மைப் போன்று காலத்தை வீணாக்க இயலாது. உமது பதிலுக்கு கடைசியாக ஜந்து நிமிடம் தருகின்றேன். எனது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யாது விடின் இந்த இடத்தில் நிற்கமாட்டேன்’’ என்றார்.

மனேஜர் ஜந்து நிமிடம் நின்றார். பதில் வரவில்லை. சிறிது கோபமாக மனத்தில் முன்னுத்தவண்ணம் ஆலயத்தைவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். ஒருசில யார்தாரம் சென்று யோசிக்கலானார். ‘‘என்னால் ஒரு பதினைந்து நிமிடம் சும்மா இருக்க இயலவில்லை. இந்தச் சாது வேவா இதே இடத்தில் தொடர்ந்து இருப்பதுநான்கு மணி நேரமாக – ஒருசிறு இடைவேளை தவிர – இருப்பது என்பது அதிகமே! ஒரு பிரமாண்டமான சக்தி-மனதை அடக்க இவரிடம் இருக்கின்றது’’ என்று எண்ணியவாறு, சாது விடம் அவருக்கு ஒரு ஆழுரவமான பயபக்தி வளர்ந்து விட்டது. ஆலயத்துக்கு மீண்டும் வந்து, பூசாரி யை அழைத்து, ‘‘இந்தச் சாது இவ்வாலயத்தில் தங்கும் வரை, நீர் அவருக்குமுன் தந்த மாதிரி நைவேத்தியம் கொடுத்துவாரும்’’ எனக்கட்டளையிட்டார். சாதுவைப் பார்த்து மிகவும் தாழ்ந்து சிரம் காட்டி வணங்கிய பின்பு சென்றுவிட்டார்.

உண்மையில், ஒரே இடத்தில் திடமாக இருப்பது ஒரு வேடிக்கையானவிடயமன்று. ஆண்டவன்மீது மனதை ஆளப்பதித்த அழுரவ ஆன்மாக்களுக்கன்றி, இது கைவரும் சாதனையன்று.

மனிதரின் உணவு மாமிசமா மரக்கறியா?

மாத்தனை — அருளேசர்

சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி பெரும்பாடு

மாமிசத்தை அதிகமாகப் புசிக்கும் பெண்களுக்கு இவ்வியாதி அதிகம் வருகிறது என வைத்தியர்கள் கூறுகின்றனர். ஆஸ்திரேலியாக் கண்டத்தில் உழைப்பாளிகளான பக்குவமடைந்த இளம் பெண்கள் மாமிசங்களை முக்கியமாகத் தின்பதினால் அவர்களைல்லோருக்கும் பெரும்பாடு என்னும் உதிரப்பெருக்கு நோய் உண்டாயிருப்பதாக டாக்டர் பெர்க்ஸ் என்னும் அமெரிக்கவைத்தியர் கூறியுள்ளார்.

இருதய ரோகம்

மாமிச உணவு தேவைக்குமேல் இரத்தத்தில் பிப்ரின் (Fibrin) என்ற தசையை வளர்த்து வருகின்றதனால் உடம்பில் அளவுக்குமிக்கிச் சூடுண்டாகிறது. சூடேறுவதால் தனித்தன்மையான சுறுசுறுப்பும் அலைப்பும் உண்டாகிறது. இதன் முடிவோ நரம்புத் தளர்ச்சியினால் துன்புறும்படி செய்து விடுகிறது.

அதனாலே, மாமிசத்தை ஓயாமல் உண்பதால் இரத்தாசயமாகிய இருதயத்தின் தொழில் அதிகப்படுகிறது. அதனால் உயிர் வலிமையெல்லாம் குன்றிவிடுகிறது. இதுவே இருதய ரோகத்திற்கும் காரணமாகிறது. இதனை ஆசிரியர் சிட்னிபோர்டு நன்கு ஆராய்ந்து கூறியுள்ளார்.

மாரடைப்பு

இந்நோய் ஏற்படுவது ஏன் என்பதைப் பற்றியும், முதிய பருவத்தில் இது அடிக்கடி ஏற்படுவானேன் என்

பதைப் பற்றியும் கவிபோர்ணியா பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் சில ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு கண்டுபிடித்துள்ளனர். இந்த மாரடைப்புக்குக் காரணம் “கோலோ ஸ்ட்ரால்” என்றும், இது மாமிசம், முட்டை, வெண்ணெய் இவைகளில் இருக்கிறதென்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த கோலோஸ்ட்ராலில் பிசுபிசுப்பான ஒரு பொருள் உற்பத்தியாகிறதென்றும், அதுதான் மாரடைப்பிற்குக் காரணமென்றும் ஆராய்ச்சியில் அறியப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிசுபிசுப்புப் பொருள் பெண்களைவிட ஆண்களுக்குத் தான் அதிகமாக இரத்தத்தில் உண்டாகிறது என்றும், அதனால் மாரடைப்பில் (Heart failiur) இறப்பவர்கள் ஆண்களே என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

எலும்புருக்கி நோய்

இந்த நோய் மீன் இறைச்சியிலிருந்தும், செம்மறி ஆட்டின் இறைச்சியிலிருந்தும் உண்டாகின்றதென்று புரசர் பேப்ஸ் என்பார் நோயாளிகளை நேரில் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மைகளைக் கொண்டு உறுதியாகக் கூறியுள்ளார்.

இவ்விதமாக, மாமிச உணவே ஒவ்வொரு வகையான நோய்க்கும் முதன்மையான காரணமாயிருக்கிறதென் பதை மேற்கூறப்பட்ட பற்பல புகழ்வாய்ந்த வைத்தியக் கலை நிபுணர்களின் ஆராய்ச்சி அநுபவங்களினால் தெளிவாய் அறிந்து கொள்ளலாம். இன்னும் கேளும் மாமிச உணவுக்காரரே:

மாமிச உணவு ஆயுளைக் குறைக்கிறது

முற்கூறப்பட்டபடி மாமிச உணவு பலவித நோய்களை உண்டுபண்ணுவதனால், அதனைப் புசிக்கும் மனிதனின் உடல் மிகவிரைவில் தளர்ச்சியடைந்து ஆயுசம் குறைகிறது. மாமிசம் உண்பவனுடைய இருதயம் அதை உண்ணுதவனுடைய இருதயத்தைவிட, நாளௌன்றுக்கு

ஆத்மஜோதி

36

ஆத்மஜோதி

20 ஆயிரந்தடவை அதிகமாக அடிப்பதாய் டாக்டர் ஜே. வைரன் என்பார் கூறியுள்ளதையும் காண்க.

மாமிசம் உண்பவர்களுக்கு ஆயுள் குறைவதோடு அவர்களுக்கு வரும் நோயையும் குணப்படுத்துவது கடினம் என்பதாய்ப் பல வைத்தியர்கள் கூறியுள்ளனர். அவ் வைத்தியர்களே, மரக்கறி பதார்த்தங்களை உண்பவர்களுக்கு வரும் நோயை எளிதாகச் சுகப்படுத்திவிடலாம் என்றும் கூறியுள்ளார்கள். அதனேடு சைவச்சாப்பாட்டுக் காரர்களுக்கு உக்கிரமும் குறைவென்றும் அவர்கள் கூறியுள்ளனர்.

டாக்டர் ஜோர்ஜேயா ஓல்டுபீல்டு என்ற புகழ்பெற்ற வைத்தியாசிரியர்:- மாமிசமானது கொடிய நோய்களான பிளவை, சுரம், கசம், குஷ்டம், வாதம், பாரிசவாயு, குடல் புழுக்கள் முதலியவற்றிற்கு காரணமாயிருக்கிறதென்றும், 100-க்கு 99 பேர்களைக் கொல்லுகின்ற நோய்களுக்கு முக்கிய காரணங்களில் மாமிசமும் ஒன்றென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை என்றும், அறுவைச் சிகிச்சைப் பரிசீலனையில் மாமிசம் உண்பவர்களுக்கு புண்களின் உக்கிரம் அதிகமென்றும் புண்கள் விரைவில் ஆற்மாட்டாவென்றும், ஆனால் மரக்கறி உண்பவர்களுக்கு அறுவை வைத்தியச் சிகிச்சையில் மேற்கூறப்பட்ட துன்பங்களைல்லாம் குறைவென்றும் சொல்லுகின்றார்.

இதனால்தான் நல்ல வைத்தியர்கள் நோயாளிகளுக்குப் பத்தியம் நியமிக்கும்போது மாமிசம் முதலிய கெட்ட பதார்த்தங்களை உண்ணக் கூடாதெனக் கட்டளையிடுகிறார்கள்.

இதனை அறியாமல் நம் வைத்தியர்களிற் சிலர் எந்த வியாதி வந்தாலும் கோழிக்குஞ்சை அவித்து (சூப்) குடிக்கும்படி சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுக்கு இதையன்ற வேறொன்றியான பரிகாரமும் தெரியாதுபோலும்!

இவர்களின் சொல்லைக் கேட்டு சில நோயாளிகள் நாற்றுக்கணக்கில் கோழிக் குஞ்சுகளை ‘சூப்’ வைப்பதற்காகக் கொன்றுதள்ளுகிறார்கள்! கோழிக்குஞ்சுகளையுமாயிசம் வியாதியை அதிகப்படுத்துமேயல்லாமல் குறைக்க மாட்டாது என்பது பெரிய பெரிய வைத்தியர்களின் கருத்தாயிருக்க, கொஞ்சம் கற்ற சில சிறு வைத்தியர்களின் கருத்தே கோழிக் குஞ்சு சூப்பு, ஆட்டெலும்புச் சூப்பு இல்லாவிடில் வியாதி குணப்படாது என்பதாயிருக்கிறது! இம்மூட அபிப்பிராயம் மாமிசம் உண்ணும் பழக்கமுடைய சில வைத்தியர்களிடையே மிகவும் பலமாயிருக்கிறது.

மேல்நாட்டு வைத்தியம் கற்றவர்கள் அனைவருமே இவ்வித முறைகளையே கைக்கொண்டுள்ளார்கள். மேல்நாட்டவர் பெரும்பாலும் சாதாரணமாய் மாமிசமும் ரொட்டியுமே புசிப்பதை நித்திய வழக்கமாகக் கொண்டவர்களாதலால், அந்நாட்டில் அவர்களின் வழக்கத்திற்கேற்றபடியே மருந்துமுறையும் பத்தியபாகமும் நியமித்துள்ளார்கள்.

நம்நாடுகளின் உணவுமுறைக்கும் மேல் நாட்டவரின் உணவு முறைக்கும் மிக்க வித்தியாசம் உள்ளது. நம்நாட்டவரைப்போல் மேல்நாட்டவர் சோறு குழம்புகளை நித்திய உணவாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்களை நம்நாட்டு உணவுப் போக்குக்கேற்றபடி மருந்தையும் பத்திய முறைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினால் அவர்கள் சம்மதித்துச் சாப்பிடுவார்களா? சாப்பிடத்தான் முடியுமா? சாப்பிட்டாலும் ஒத்துக்கொள்ளுமா? அதுபோலத்தான் நம் நாட்டவர்களுக்கேற்றபடி வைத்திய முறைகளில் உணவு நியமனம் நமக்கேற்றதாயிருக்கவேண்டுமென்பது.

இதனால்தான் நம்நாட்டுப் பழைய வைத்திய முறைகளிலும் சாகபதார்த்தங்களோ-தாவரங்களே நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கால ஆங்கில முறைகளைக் கற்றவர்கள் இவற்றைக் கவனிப்பதற்கில்லை. அதனாலேதான் அவர்கள் தாம் கற்ற மேல்நாட்டு முறைகளையே வற்புறுத்தவேண்டியதாயிருக்கிறது. அந்தந்த நாட்டில் எளிதாயும் சாதாரணமாயும் கிடைக்கக்கூடிய உணவு வகைகளுக்கு ஏற்றபடி அவ்வந்நாட்டில் பத்திய உணவுகளைக் கைக்கொள்ளச் செய்யவேண்டுவதுதான் நன்மையைத் தரும்.

(தொடரும்)

• சைவத் தமிழுலகை உய்வித்தலை
நாவலரது
வசனநடை நூல்களே

சித்தாந்த சாகரஞ் செந்தமிழ்ப் பேழை திகழ் மதுரம்
பத்தோடு மேலெண் புரரணக் களஞ்சியம் பாங்குசில
வித்தான திட்ட விளைநில மென்று விளம்புகின்ற
முத்தான வாறுமுக நாவல ரெம்முடி மனியே.

அறிவிறுத்தப்படவேண்டிய பொருள் வினை விக்க
தாக்கமின்றிச் செவ்விதின் உணர்த்தும் பொருட்டு ஒசையள
வினையும் பொருளேற்றத்தினையும் ஒருசேரப்பெற்ற வடமொ
ழிச் சொற்களை மாத்திரமே இடுமீடங்கள்டு பொறித்துச் செல்
லும் செலப்பாட்டை நாவலரவர்களது நூல்கள் தாமே பெற்று
—சி. சரவணர்
நிற்கின்றன.

செய்யுணடை வாய்ந்த நக்கீர் உரைநடையும், விளங்கக்
லூறந்த இளம்பூரணமும், கம்பிரைச் சுவை செறிந்த சேனை
வரையரது இலக்கணநடையும் பொருட்செறிவுடைய பேராசிரியர்
உடையும், தங்கோளிறுத்தும் நக்சினுரக்கினியர் சொன்ன
டையும், நாவலரவர்களின் வசனநடைகளிலேயே வந்து
முடிகின்றன. —சபாபதி நாவலர்

ஐந்தாஞ் சமய குரவராகவும், அன்றைக்காலத் துரையா
சிரியராகவும், தோன்றிய நாவலர் பெருமானின் வசனநடை
நூல்களே சைவத் தமிழுலகை உய்வித்தலை.

—அம்பலவர்ண நாவலர்

‘வசனநடை கைவந்த வல்லஸளர்’

—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரி

தூர மொழிகளில் சிறந்து கிடந்த குறிப்பிடலக்கணத்தை
யும், அதன் மாத்திரைக் கணக்கினையும் நியமித்துத்தனிய
நாவலரவர்கள் தமிழரைநடைகளின் தாதையார்.

—மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார்

இந்துமத வினாவிடை

நாகர் கோயில் கே. ஆறுமுகநாவலர்
முன் தொடர்ச்சி

83. மகேசன் யார்?

ஆண்டவனது உருவத்திரு மேனிகளான மகேசன்,
உருத்திரன், மால் அயன் என்ற நான்கினுள்ளும் முதலா
வதும், தலை சிறந்ததுமான உருவத்தினைக் கொண்டவரே
இவர். இவர் பரமேஸ்வரன் என்றும் அழைக்கப்படுவார்.

84. இந்தத் திருஉருவத்தின் அமைப்பு யாது?

பிறையினையும் கங்கையையும் சடாமுடியினிடத்தே
தரித்து, பாம்பினை மாலையாகவுடையவராய்த் திருநீறு
அணிந்து சக்தியை ஒருபாகத்தில் அமர்த்தி ரிஷபவாஹன
ஆருடராயிருப்பதாம்.

85. இவரது வாகனம் நந்தி யென்ற வெள்ளோமாடு என்
பது ஏன்?

நந்தி தர்ம சொருபம், இது சமங், விசாரம் சந்
தோஷம், சாது சங்கமாகிய நான்கு குணங்களையும்
நான்கு கால்களாகக் கொண்டிருக்கிறது நந்தியின் மீது
பரமேஸ்வரன் ஆரோகணிப்பது. இந்நான்கு வகை ஆத்ம
குணங்களையுங் கொண்ட உயிர்களிடத்து மாத்திரமே
இறைவன் எழுந்தருளி வீற்றிருந்து அருள் செய்வன் என்
னும் தத்துவத்தை விளக்குவதாகும்.

86. இவர் வெண்ணீறணிந்திருப்பதேன்?

நிலையாமையை உணர்த்தி அருளொளி நல்கி எல்லா
வயிர்கட்கும் நற்பயனளிக்க இவர் வெண்ணீறணிந்திருக்
கின்றார். நாமும் இவரைப்போல் வெண்ணீறணிய வேண்
டும் என்பதையும் இது காட்டும்.

87. இவர் அரவம் அணிந்திருப்பது எதை உணர்த்துகிறது. அரவம் அணிவதால் உலகத்தினை இயக்கும் தனது சக்தியை உணர்த்துகிறார்.

88. இவர் மறை ஒதுவது எதற்கு? நமக்கு அறிவினைத் தருதற்பொருட்டும் நாமும் அது போல் ஒதுதற் பொருட்டும் இவர் இங்னனம் செய்கின்றார்.

89. சடையில் கங்கை துரித்திருப்பதேன்?

பசீரதன் தன் முதாதையரையெழுப்ப தேவகங்கா நதியைத் தவவலிமையால் பூவுலகுக்குக் கொணர்ந்தான், அது உலகத்தை அழித்துவிடக் கூடுமாதலால் அதனை இறைவன் தன் சடையில் வாங்கிச் சிறிது உலகத்திற்குத் தந்தனை என்பது வரலாறு. இதனை உற்று நோக்குவார் இறைவன் இரண்டாவது மனைவியாகக் கங்கையை வைத்துள்ளார் என்று கூறுர். இறைவனைத் தரிசிக்காதவிடத்து உயிர் பரிசுத்தம் பெறுது என்பது இதன் தத்துவார்த்தமாம்.

90. இவர் முன்றும் பிறைச் 'சந்திரன் அணிந்திருப்பது எதைக் குறிக்கும்?

தக்கால் அடைந்த பெருஞ்சாபத்தினை நீக்கச் சந்திரன் இறவனை அடைக்கல்லபுக் அவன் அதை நீக்கி இரட்சித்துச் சடைமுடியில் தரித்துக்கொண்டான் என்பது வரலாறு. இஃது இறவன் தன்னை அன்புடன் அடைந்த வரைக் காத்து இரட்சிப்பான் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

91. இவர்தம் சக்தி யார்?
மகேசை அல்லது பார்வதி.

92. பார்வதிக்குப் பாதி உடல் கொடுத்தார் என்பதன் கருக்கெண்ண?

இவர் வேறு இவரது சக்தி வேறு அல்ல என்பதை இது குறிக்கின்றது.

இத்தமிந்தனை

ஸ்ரீகங்காதரன் - அரவிந்தாச்சிரமம் - புதுவை சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி மரணத்துக்குப் பின்

ஜீவ ஜகத் பரம், இம் மூன்றும் அநாதியானவை. இவை ஒரு காலத்திலிருந்து மற்றொரு காலத்தில் இல்லா மற் போவது என்பதின்றி முக் காலங்களிலும் இருக்கக் கூடியவை. இவற்றின் சேர்க்கையினாலேயே இப்பிரபஞ்சத் தோசங்கள் தோன்றி இயங்குகின்றன. தோற்றங்கள் அழியினும் அவை தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்த மூலத்துவங்கள் அழிவதில்லை. பரம்பொருள் இல்லாவிட்டால் ஜீவ ஜகத் தில்லை. ஜீவஜகத் இல்லாவிட்டால் பரம்பொருள் இருந்தும் இல்லாததேயாகும். சிருஷ்டியின் மூலமாகவே பரமன் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறுன்.

மரணத்தின் மூலம் அழிவது மனப்பிராண ஸ்தால தேகங்களேயன்றி ஜீவனன்று; மரணத்திற்குப்பின் மனம் விஸ்வ மனத்திலும் பிராணன் விஸ்வப் பிராணனிலும் தேகம் விஸ்வப் பிரகிருதியிலும் கலந்து ஒன்றிவிடுகின் ரன. ஆனால் ஜீவன் அழிவதில்லை. முற்பிறவிகளிலும் இப்பிறவியிலும் பெற்ற அனுபவங்களுடனும் சூட்சம சரீ ரத்துடனும் சூட்சம உலகங்களில் உணர்வு நிலைகளில் தந்துக்கும் பரிபக்குவத்திற்கும் தகுந்தாற் போல தங்கி வதன் பொருட்டு புதிய அனுபவங்களைப் பெறு விட்ட யும் சூழ் நிலைகளையும் ஏற்று இவ்வுலகில் பிறந்து விட்ட இடத்தினின்றும் தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

ஜீவயாத்திரையின் இறுதி லட்சியத்தை அடையும் வரை மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து கொண்டும் இறந்து

ஆத்மஜோதி

கொண்டுமிருக்கும் ஓரறிவுடைய உயிரினங்கள் மறு பிறவியில் மனிதனுக்கவும் மனிதன் ஓரறிவுடைய உயிரினங்களாகவும் மாறிப் பிறப்பதில்லை.

உணர்வின் பரிணமத்திற்குத் தகுந்தாற் போலவே யாவும் நிகழ்கின்றன. உள்ளூணர்வின் மலர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பரிபக்குவத்திற்கும் தகுந்தாற் போலவே உடலும் உருவமும் பெற்றேரும் சூழ்நிலைகளும் அமைகின்றன.

நாம் செய்யும் கருமத்திற்குத் தகுந்தாற் போலவே உள்ளூணர்வு வளர்ச்சியடைகின்றது. உள்ளூணர்வின் வளர்ச்சிக்குத் தகுந்தாற்போலவே மறு பிறவியும் குழ் நிலைக்கஞம் அமைகின்றன. இப்பிறவியுள்ளதே முற்பிறவிக்கஞம் மறுபிறவிக்கஞம் உள்ளதற்குப் போதிய சான்றாகும்-முற்பிறவி இப் பிறவி இனிவரும் பிறவியாகிய மூன்றும் சங்கிலித் தொடர்போல் இணைப்பிரியாதபடி பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. முற்பிறவிகளில் பெற்ற அனுபங்களின் அஸ்திவாரத்தின் மீதே இப்பிறவி தோன்றியுள்ளது. இப்பிறவியில் நாம் பெறும் உள்ளூணர்வின் வளர்ச்சிக்குத் தகுந்தாற்போலவே இனிவரும் பிறவி அமையப் போகின்றது.

கடலில் தோன்றிய அலைகளைவாம் மீண்டும் கடலில் ஒன்றிக் கலந்து விடுவதே போன்று தோற்றங்கள் அழியும் போது ஜீவர்களைவாம் எவ்வித வேறுபாடு மின்றி பரம் பொருளில் ஒன்றிக் கலந்து விடுவது உண்மையாயின் இவ் வாழ்வில் காணப்படும் சமன்செய்ய முடியாத வேறுபாடு கருக்கு மூலகாரணம் யாது—மனதிற்குக் கீழுள்ள உணர்வு நிலைகளில் வதியும் உயிரினங்களுக்கும் மனிதனுக்கும் எவ் வளவோ வேறுபாடுகள் உள்ளன – மேலும் மனிதர்கள் எல்லோரும் ஒரேவிதமான உணர்வுநிலையில் வதியவில்லை. அதிக வேறுபாடுகள் உள்ளன; மரணத்திற்குப்பின் ஜீவர்கள் இறைஉணர்வில் கலந்து ஒன்றுவது உண்மையாயின் நாம் இயல்பாக அடையும் ஒரு பெருநிலைய நாம் அடை வதற்காக கடும் சாதனைகள் செய்வானேன்.

ஆத்மஜோதி

நாம் உயிருள்ள போது அடையாத ஒரு ஆத்மீகப் பெருநிலையை இறந்த பிறகு குட்சம் உலகங்களில் உணர்வு நிலைகளில் அடைந்துவிடமுடியாது. இப்போதுள்ள நிலையின் பிரதி பிம்பமும் தொடர்ச்சியுமே குட்சம் உலகங்களும் மறுபிறவியுமாகும். ஆகையினால் அதித்திவிர மெய்ப் பொருள் கேட்கன் உயிருள்ள போதே அதித்திவிர சாதனை கள் செய்து அரும்பெரும் ஆத்மீக நிலைகளையடைய பெருமுயற்சி செய்யவேண்டும்.

பிரத்தியட்ச உலகம் உள்ளதே போன்று சூட்சம் உலகங்களும் உணர்வுநிலைகளும் உள்ளன. இங்கு உள்ள தெப்போலவே அங்கும் நியதிகளும் தர்மங்களும் உள்ளன. எதுவும் தாறுமாறுக நிகழ்வுதில்லை.

நாம் காணும் தோற்றங்கள் அனைத்திற்கும் பூமி ஆதாரமாக இருப்பதைப் போன்று மனத்தால் இன்ன தென்று ஊகிக்கவோ, உணரவோ, விளக்கவோ முடியாத அகண்ட பேருணர்வு எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருந்து அனைத்தையும் தாங்குகின்றது. அனைத்திற்கும் மூலமும் முடிவும் அதுவே. அதையே அநாதியான வெதங்கள் பரம பொருளென்று அருங்கின்றன.

அருந்தவ வாழ்வின்மூலம் உள்ளாழ்ந்த நிச்சலன மோனத்தில் ஆத்மானு பூதியின் மூலம் அதை உணர்ந்தோனே யோகசித்தன. பரம்பொருளின் ஸ்தால வடிவமே ஜடமெனப்படுவது. சிவமும் சடமும் வெங்வேறுனவைகளன்று. சிவத்தில் உள்ள தன்மைகளைல்லாம் சடத்தில் வித்தில்மரம் போன்று வெளிப்பாடடையாமல் உள்ள டங்கி ஒடுங்கிக் கிடக்கின்றன. சடத்தில் ஒடுங்கிக் கிடக்கும் சிவத்தை பூரணப் பொலிவுடன் தெய்வீக சௌந்தர யத்துடன் வெளிப்பாடடையச் செய்வதுவே வாழ்வின் குறிக்கோளாகும்.

யுகந்தோறும் இயற்கையன்னை புரியும் மாபெரும் வேள்வியால் மகத்தான் தியாகத்தால் அரும் பெரும்

சாதனையினால் காலக்கிரமத்தில் சடத்தில் உள்ளடங்கி யுள்ள பேருணர்வானது மலர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமிற்று உயிர் பிராணன் மனமாகப் பரிணமித்துமுடிவில் பரிபக்குவதும் பரிபூரணத்துவமுமிற்று தன் இயல் நிலையை தார்த்த சொருபமாகிய கரைகாணமுடியாமல் எங்கும் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் அகண்டாத்மனே என்பதை உணர்ந்து நிரந்தமும் பேரானந்தப் பெருங்களிப்பில் திளைக்கின்றது. இவ்வரும் பெரும் நிலையை அடைவதுவே மாணவ ஜீவனின் ஆதரிசமும் ஜீவயாத்திரையின் இறுதி ஸ்தியமாகும்.

* * *

நாம் முற்பிறவிகளில் செய்த பாவ கர்மங்களின் பலனை அனுபவிப்பதற்காகத் தோன்றிய கொடுந்துயர் சிறைக் கோட்டமன்று வாழ்க்கை-சிருஷ்டிக்கு உட்பட்டதன் மூலம் தன் யதார்த்த சொருபத்தை மீண்டும் உணர்ந்து இன் புறுவதற்காகச் செய்யும் மகத்தான சாதனை நிலையமே வாழ்க்கை. இப்பெருநிலை ஒரு பிறவியில் அடையக்கூடிய தன்று. பல்லாயிரம் பிறவிகளில் செய்யும் அரும் பெரும் சாதனைகளினாலேயே இப்பெரும் பேறு சித்திக்கின்றது.

மனித குலம் சாதித்த சாதனைகள் அனைத்துள்ளும் மகத்தானதும் தன்னிகரில்லாத தனிப்பெரும் சிறப்பினை யடையதும் பரம்பொருள் தரிசனமேயாகும்.

ஏனெனில் வாழ்க்கைக்குப் பின்புள்ள பேருண்மையை யும் வாழ்வின் உண்மையையும் மரணத்தின் ரகசியத்தை யும் முடிவின்றி யுக்யுகமாக சாஸ்வதநியதிகருக்கு உட்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இப்பிரபஞ்ச இயக்கங்களின் மூலகாரணத்தையும் ஜீவயாத்திரையின் இறுதிலட்சியத்தையும் உணரச்செய்து நித்தமும் பேரானந்தப் பெருங்களிப்பில் திளைக்கச் செய்வது பரம் பொருள் தரிசனமேயாகும்.

கடவுளைத்தேடி அலைகிழேரும். நீண்டயாத்திரை செய்கிழேரும். காடுகளிலும் மலைக் குகைகளிலும் தங்கி ஊன்வாட உயிர் வாடக் கடுந் தவம் புரிந்து புலன்களையும் மனதையும் ஒடுக்குகிழேரும். யோகமார்க்கங்களைப் பின்பற்றி தீவிர சாதனைகள் செய்கிழேரும். முடிவில் பல்லாயிரம் பிறவிகளில் செய்த நற்றவப் பயன்களினாலும் இப்பிறவியில் செய்யும் அதிதீவிர ஆத்ம சாதனையினாலும் இறையருளி வைக்கும் நீக்கமற நிறைந்து இருப்பதுவும் யாவுமாய் விரிந்து என்கும் நீக்கமற நிறைந்து இருப்பதுவும் யாவுமாய் விரிந்து இயங்குவதுவுமான பரம் பொருளை ஆத்மானுபூதியின் மூலம் சாட் சாத்கரிக்கிழேரும் - அப்போது தேடுவோன் தேடுட்டும். தேடப்படும் பொருள் யாவும் ஒன்றுய் இருப்பதையும், நம்மிடமுள்ள ஒரு பொருளையே இது வரை புறத்தே தேடி அலைந்ததையும் நாம்காணும் இவ்வில்லவப் பிரபஞ்சத் தோற்றுங்களாக விரிந்து இயங்குவது ஏசபரம் பொருளே என்பதையும் அப்பரம் பொருளே நாம் என்பதையும் நமக்கு அந்தியமாக எங்கும் ஒன்றும் இல்லை என்பதையும் உணர்ந்து பெரும் வியப்பினில் ஆழுகிழேரும்.

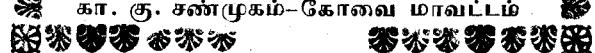
~~~~~
தன்பொருட்டு மாத்திரம் பிரயாசப் படுபவன் அற்ப இன்பத்தை மாத்திரமே அனுபவிப்பான்; அவ்வற்ப இன்பமோ மிக இழிந்தது.

அறிவும் அதனால் ஆகிய நற்குண நற்செய்கைகளும் உள்ள சான்றேர்களாலே நன்கு மதிக்கப்படுதற்கு யோக்கியனால் இரு.

நீ பிறர்க்குச் செய்த உபகாரங்களை நீயே எடுத்துப் புகழ்தல் தக்கது அன்று.

அடக்கம் உடமை பாவியர்களுக்குச் சிறந்த ஆபரணம்.

நாம் செல்வத்தையும் உபகரிக்கப்படுதலையும் நம்முடைய பிரீதிக்கு மாருக இழத்தல் கூடும்: நல்லொழுக்கத்தையோ அப்படி இழத்தல் கூடாது. -நாவலர்

அருஞ்சிரியாரும்
வாதவூரடிகளும்
 கா. கு. சண்முகம்-கோவை மாவட்டம்

வாக்கிற்கு அருணகிரி என்பர், ஆன்றேர். அதுபோல் திருவாசகத்துக்கு உருகார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார் எனவும் கூறினர். எனவே இருவரும் வாக்கு வன்மை உடையவர் என்பது தெளிவாகிறது. வாக்கு, வாசகம் இரண்டும் ஒன்றே. அருணகிரி பிற்காலத்தவர், வாதவூரர் முற்காலத்தவர். வாதவூரர் சிவபக்தர்; அருணகிரி முருக பக்தர். ஆயினும் சிவனைப்பற்றி பல நுட்பமான கருத்துக்களைப் பல இடங்களில் கூறியுள்ளார். ஆனால் மாணிக்க வாசகர் இரண்டு இடங்களில் மட்டுமே முருகனை, வேலன், சூமரன் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வாதவூரர் பாடல்களில் வடசொற்கள் மிகக்குறைவு. ஆனால் அருணகிரியார் பாடல்களில் அது சற்று அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. இருப்பினும் இருவர் பாடல்களும் கற்பார் உள்ளத்தைக் கொள்ளுகொள்ளும் தன்மையன. மிகப்பெரிய கருத்துக்களை மிக எளியமுறையில் கூறி உள்ளனர். வாதவூரர் இயற்றிய திருவாசகத்தில் 51 அதிகாரங்கள் உள்ளன. அதுபோல் அருணகிரியார் இயற்றிய கந்தர் அனுபூதியில் 51 பாடல்கள் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருவருக்கும் உள்ள ஒற்றுமையான கருத்துக்கள் சுருக்கமாக, பின்வரும் ஆறு தலைப்புகளின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன-

1. ஆசை

ஆசை என்பது புலன்களின் வழியாக நமக்கு உலகப் பொருள்களின்மீது உண்டாகும் ஓர் உணர்வு. இது மக்க

ளினத்துக்கு மட்டும் அல்லாது விலங்கினம் முதலியவற்றுக்கும் இருக்கக்கூடியது. ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், விலங்கினங்களுக்கு ஆசைகள் குறைவு. அதே சமயம் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தியும் குறைவு. ஆனால் மனிதசாதிக்கு ஆசை மிகுதி; ஆயினும் அதைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி அதிகம். ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி அதிகாரிக்குமளவு மனிதன் உயர்வடைகிறான். ஆசைக்கு அடிமையாகிறவன் கீழ்நிலைக்குப் போகிறான். ஆசைக்குக் காரணமாகிய புலன்களை வஞ்சனை செய்யும் ஆசைகள் என்கிறார் மனிவாசகர். புலன்கள் வழியே புலன்கள் என்கிறார் மனிவாசகர். செல்ல வேண்டாம் புலன் கள் நாம் செல்வது கூடாது. புத்தியின் வழியே புலன் கள் செல்ல வேண்டும். “புகவே வேண்டாம் புலன்களில்நீர்” என்றார் மனிவாசகர். சிறிது சிறிதாகப் புலன் நுகர்ச்சி யைத் கைவிட்டு, ஆசை அறப்பெற்றால் மேன்மை அடைவோம்; இறைவனையும் அடைவோம் என்பதே இருவரின கருத்து.

“கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று
 உய்வாய் மனமே ஒழிவாய் ஒழிவாய்
 மெய்வாய் விழி நாசியொடு செவியாய்
 ஜவாய்வழி செல்லும் அவாவினையே?”

-கந்தர் அனுபூதி.

“மாறிநின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்புலன் ஐந்தின்
 வழி அடைத்து அமுதே
 ஊறிநின்று என்னுள் எழுபரஞ்சோதி”
-திருவாசகம்

2. பேராசை

ஆசை எல்லாரிடமும் தாணப்பட்டாலும் பேராசை சிவரிடம்தான் காணப்படுகிறது. ஆசை நிறைவேருத் திருந்து, அது பேராசையாக மாறுவதும் உண்டு. சில ருக்கு இயற்கையாகவே பொருள், பூமி முதலியவற்றின் மீது பேராசை உண்டு. அவர்களுக்கு எவ்வளவு கிடைத்தாலும் திருப்தி ஏற்படாது. பேராசையை ஒரு பெரும்

பினி என்கிறார் அருணகிரியார். சிலரைப் பொறுத்த வரையில் அது தீராத வியாதி என்றே கூறலாம். அந்தத் தீராத வியாதியில் நானும் சிக்கிச் சீரழிவதா எனக் கேட்கிறார் அவர். அதையே மணிவாசகரும் கேட்கிறார்.

“பேராசை என்னும் பினியில் பினிபட்டு
ஓராண்டேன் உழலத் தகுமோ”

-அனுபுதி

“பேராசையாம் இந்தப்பின்டம் அறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தபிரான்

-பூவல்ளி

3. பெண்ணுசை

“வேல் போன்று கூர்மையான விழிகளையுடைய மங்கையர்களின் கொங்கைகளை விரும்பும் நான், இருள் நீங்கி அருள் சேர்வதென்பது இயலுமா?”, என ஐயம் கொள்கிறார் அருணகிரியார்.

“கூரவேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேரவேன் அருள் சேரவும் என்னுமதோ?”

“சிங்கார மடந்தையர் தீ நெறிபோய்
மங்காமல் எனக்கு வரம் தருவாய்.” - அனுபுதி

சிங்கார மடந்தையரைக் கண்டு சிந்தை மயங்கினால், வாழ்வின் ஒளி மங்கும். எனவே அந்நெறி செல்லாதவாறு வரம் வேண்டுகிறார்.

மணிவாசகரும் இக்கருத்துக்களைத் திருவாசகத்தில் கூறுகிறார்.

“தையலார் என்னும் சுழித்தலைப்பட்டு நான் தலைத்மோருமே
பொய்யெலாம்சிடத் திருவருள் தந்து” - அற்புதப்பத்து

“உழைத்து நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப் பழத்து சமிள் ஓப்பாய்
விழைத்து வேண்டு விடுதி கண்டாய்” - நீத்தல் விண்ணப்பம்

தொடரும்

பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு இந்துசமய இந்து கலாச்சாரப் பிரிவு விசேட அறிவித்தல்

இலங்கையின் இந்து ஆலயங்கள் பற்றிய விபரங்களைத் திரட்டும் வேலைத்திட்டத்தில் முதற்படியாக எமது நாட்டிலுள்ள பிள்ளையார் கோவில்களைப்பற்றிய விபரங்களைச் சேகரிக்கும் வேலை டிசெம்பர் மாதம் 4ஆம் திகதி விநாயகர் விரதம் ஆராம்பிக்கின்ற நாளன்று, இந்துசமய இந்துகலாச்சார திணைக்களத் தில் தொடக்கிவைக்கப்பட்டது.

ஏற்கனவே இத்திணைக்களம் வெளியிட்ட பத்திரிகை விளம்பரத்திற்கிணங்க விண்ணப்பித்த கோவில்களைப் பற்றிய விபரம் மாவட்ட ரீதியாக தொகுக்கப் பட்டு வருகின்றது. இம்மாதம் 23ஆம் திகதி கதிரேசன் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அகில உலக இந்து மகாநாட்டின் ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் மேலும் பல கோயில் பிரதிநிதிகள் விபரங்களைத் தந்துதவினார்கள். அவ்விபரங்களும் திணைக்களத்தால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய விநாயகப் பெருமான் ஆலயங்கள் தங்கள் விபரங்களை “பிள்ளையார் கதை” நாட்களாகிய 21 நாட்கள் முடியுமுன் தந்துதவுமாறு இந்துசமய இந்துகலாச்சார பணிப்பாளர் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார்.

கோவிலின் தோற்றமும் வரலாறும், கோவிலுக் குரிய ஊன்றுச்சல்பாடல்கள், நித்தியநைமித்தியத்திருவிழா பூசை விபரம், ஆலய அமைப்பு, சிற்பச் சிறப்பு, விநாயகர் விரதம், அனுஷ்டிக்கின்ற முறை, அங்கு வழங்கும் அறக்கட்டளைகள், தானதருமங்கள், தேவஸ்தான வெளியீடுகள் போன்ற விபரங்கள் அனுப்பி வைக்கப் படுமாயின், “இலங்கையில் விநாயகர் வணக்கம்” பற்றிய வெளியீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும்.

செவின் கோ மாளிகை, பணிப்பாளர்
2வது மாடி, இந்துசமய இந்துகலாச்சாரப் பிரிவு
கொழும்பு-1

தமிழ் நாட்டில்

ஆத்மஜோதி
ஆசிரியர்

சொற்பொழிவு

- 25-12-79 மாலை 6-00 கட்டுநாயக்காவிலிருந்து புறப்படுதல்
- 26-12-79-30-12-79 இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சப்ளை
- 31-12-79-4-1-80 சென்னை ஸ்ரீ ஞானனந்த சௌரா சமாஜம்
- 5-1-80—8-1-80 தாம்பரம்-இதற்பகு மன்றம்
- 9-1-80—10-1-80 சென்னை-ஈசவித்தாந்த சமாஜம்
- 11-1-80—25-1-80 மாணும்பதி
- 26-1-80—27-1-80 புதுக்கோட்டை
- 28-1-80—1-2-80 இதம்பரம்
- 2-2-80—6-2-80 விழுப்புரம்

ஆத்மஜோதி ஆண்டுச் சந்தா

இலங்கைக்கு	ரூபா. 15-00
இந்தியாவுக்கு	ரூபா. 20-00
இதர நாடுகள்	5 வெள்ளி
ஆயுள் சந்தா	ரூபா. 300-00
தனிப் பிரதி	ரூபா. 1-25

ஆத்மஜோதி நிலையம்,
நாவலப்பிட்டி -- (ஸ்ரீ லக்கா)

ஆசிரியர்: நா. முத்தையா
அச்சுப்பதிவு: ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சுக் - நாவலப்பிட்டி.
அச்சிட்டி திட்டி: 17-11-79.